

ΕΚΤΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ

ΕΦΗΜΕΡΙΟΔΙΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ

Μόνο τα μάτια σου αποδείκνυαν την αθωότητά σου.
 Τα ρούχα σου χτύπητα, χρωματιστά, σαν αυτό που δεν
 υπήρξες ποτέ.
 Τόσα χρόνια να κάνεις την ίδια διαδρομή και να λες
 πάντα στο τηλέφωνο τι λέξη που δεν έζησες ποτέ.
 Μονάχα να πλανιέσαι, ζωσμένη και ενός περιπετειώδη Ανι-
 μιάς γυναικείας τσάντας στο σπίτι σου να σου θυμίζει
 χνεύτη. Με ένα κλουβί στο σπίτι σου να σου θυμίζει
 πως τα καναρίνια πεθαίνουν στην ελευθερία.
 Και χωρίς να το θέλεις νάσαι μόνη.
 ΚΑΛΗΝΥΧΤΑ.

ΕΚΤΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ
 ΕΦΗΜΕΡΙΟΔΙΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ
 Υπεύθυνος Β. Λαμπρού
 ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 13 ΥΜΗΤΟΣ
 ΑΘΗΝΑ

 Αλληλογραφία
 ΤΑΧ. ΘΥΡΙΔΑ 2834 Αντι-Ιεραρχικού
 ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΑΘΗΝΑ

τρεφει την ΠΑΝΟΥΚΛΑ

Οι σύντροφοι που συμβάλλουν στην δημιουργία του "ΕΚΤΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ" Επυθυμούν :

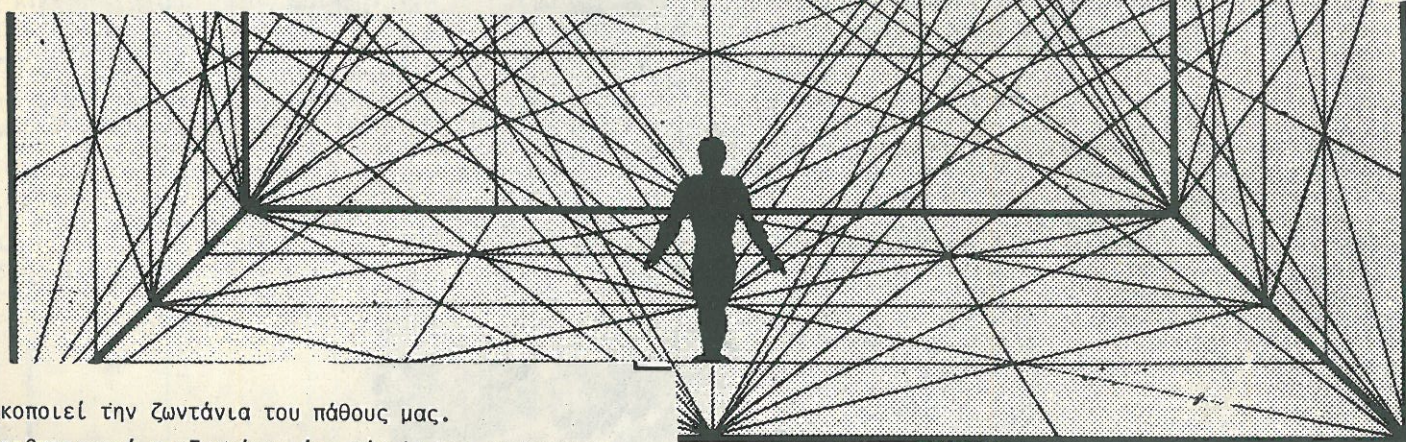
Αφ' ενός μεν να πληροφορηθούν Σύντρώφους που θέλουν να ξέρουν " και εκ των πραγμάτων αδυνατούν" για την πορεία που ακολουθεί η κατάσταση του "ΕΚΤΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ"..... αφ' ετέρου να επανακαθορίσουν τους εαυτούς τους και κατά συνέπεια την επαναστατική τους δραστηριότητα. Επανακαθορισμός που κρίνεται αναγκαίος μέσα στην σύγχυση που τόσο έκδηλα επικρατεί στους ριζοσπαστικούς χώρους, μετά την κυβερνητική αλλαγή απο το ΠΑΣΟΚ .

Σύγχυση που έντεχνα μεθοδεύουν τα νέα επιτελεία εξουσίας, η οποία ευνουχίζει κάθε απόπειρα συλλογικότητας και έχει δημιουργήσει τις βάσεις για "ατομικιστικές δραπετεύσεις" .

Σύγχυση που αναγκάζει συντρώφους να οδηγούνται σε παρελθοντολογικά σημεία αναφοράς .

Σύγχυση που συνολικά εκφράζεται με αδιέξοδα στην κάθε επαναστατική ανωνία και που έχει σα συνέπεια την εσωστρέφεια της επιβαλλόμενης κοινωνικής βίας.

Σύγχυση που διαπερνά όλες τις παραμέτρους της καθημερινής ζωής και η οποία εδραιώνει την αποσπασματική επαφή με τον εαυτό μας και το περιβάλλον που ζούμε.

Σύγχυση πλαστικοποιεί την ζωντάνια του πάθους μας.

Σύγχυση που περιθωριοποιεί η εξοντώνει ένα σύνολο απο επαναστατικούς ανθρώπους.

Σύγχυση όμως που την μοναδική σημασία που έχει, για ανθρώπους που έμπρακτα (στό μέτρο των δυνατοτήτων τους) αρνούνται να ενταχθούν στη Δικτατορία του εμπορεύματος, είναι να θέσουν τις βάσεις για την εδραίωση ενός Αντεξουσιαστικού Κοινωνικού Κινήματος που καταργεί κάθε κατάσταση Ιεραρχίας.

Ενός κινήματος που ανακαλύπτει μέσα από την πράξη διαφορετικές "στάσεις ζωής", αντιιεραρχικές μορφές κοινωνικής συμβίωσης, ποιοτικά διαφοροποιημένες αξίες σε σύγκρησι με αυτές που "ζούμε", ίσες ευκαιρίες σε όλους να βιώνουν τα πάθη τους, που καταργεί την εξουσία σαν περίττο κοινωνικό στοιχείο.

Ενός κινήματος που οι επθυμίες του ζωντανεύουν μακριά και ενάντια απο την κοινωνία της μισθωτής εργασίας, έξω ξω και ενάντια απο την διεθνοποιημένη κοινωνία των πλαστικών αισθήσεων.

Το 1ο τεύχος του "ΕΚΤΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ" κυκλοφόρησε λίγο χρόνο μετά την ύπουλη και μεθοδευμένη απο το κράτος κατάσχεση των Καταλήψεων που στόχο είχε την διάλυση ενός ριζοσπαστικού χώρου με έντονα αντιεξουσιαστικά χαρακτηριστικά. Ο οποίος εκφράστηκε σε επίπεδο μαζικό με τις φυλακές (Πρωτοβουλία Συμπάραστασης στους Αγώνες των Φυλακισμένων), κινητοποιήσεις στους Παλιούς επαναστάτες, Καταλήψεις. Η θεματολογία του τεύχους ήταν αποτέλεσμα συνελεύσεων (δε κρίνεται εδώ η ποιότητα αυτών, αν και ο χρόνος έδειξε τα αδιέξοδα τους και σε πολλούς τις ψευδεσθήσεις τους) που την πρακτικοποίησαν μερικοί σύντροφοι. Πρέπει να σημειωθεί ότι οι σύντροφοι που ανέλαβαν αυτή την πρακτικοποίηση αφέθηκαν "ερήμη" να κάνουν την παρουσίαση των θεμάτων και κατά συνέπεια είχε ύψος και τίτλο ανάλογο αυτών. Οι οποίοι αποτελούσαν μια "τάση" του τότε κινήματος. Μεταξύ 1ου και 2ου τεύχους γίνεται συνείδηση πια στο καθένα πως η διάθεση του κράτους να διαλύσει αυτά τα "κολόπαιδα" ήταν γεγονός. Την ίδια περίοδο σύντροφοι που ήταν ενεργοποιημένοι στις παραπάνω κινητοποιήσεις και για διάρκεια 3 περίπου μηνών συζητούσαν με δύο βασικές προοπτικές: Την δημιουργία ενός Κέντρου Επαφής και να κυκλοφορήσει μέσα από διαδικασίες το 3ο τεύχος. Οι συζητήσεις αυτές δεν έφεραν κανένα αποτέλεσμα με έκδηλη την αδυναμία να ξεπεραστούν οι αντιθέσεις τους.

Στο 2ο τεύχος οι σύντροφοι που συνεργάστηκαν ήταν πια σίγουροι ότι τα παλιά σκάκια δεν τους έκαναν, τους στένευαν και τους οριοθετούσαν τις επθυμίες τους σε ιδεολογιοφαντάσματα του παρελθόντος. Η θεματολογία του είχε ύψος "υπερδεμένο ελευθεριακό" με α ξεκαθαριστά πράγματα στο μυαλό και τη ζωή των συντρόφων που το

έκδοσαν. Ήταν μια απογνωσμένη προσπάθεια αυτών των συντρόφων να αποδράσουν απο το γκέτο που τους οδηγούσαν τα Σοσιαλιστικά αφεντικά. Το αποτέλεσμα του μπορεί να χαρακτηριστεί σαν "άπειρο Ακτιβισμό". Η επιλογή των θεμάτων δε, έγινε απο λίγους και σχεταριστικά σε σχέση με τους υπόλοιπους. Μόλις κυκλοφόρησε με χαμηλωμένα τα κεφάλια οι σύντροφοι, απογοητευμένοι απο την προσπάθεια τους..... "πλήρωσαν τις ψευδεσθήσεις τους".

Την περίοδο του 3ου τεύχους κυριολεκτικά δεν κουνιόταν φύλλο. Οι σύντροφοι που έμειναν αποφάσισαν να ξεκινήσουν απο την αρχή. Βρέθηκε χώρος που να μπορεί να είναι χώρος επαφής διαφόρων συντρόφων και "άρχεται" η διαδικασία του 3ου τεύχους.

Αν και η επθυμία των συντρόφων αυτών δεν ήταν η επαφή μόνο μέσα απο το έντυπο ο φόβος φάντασμα οργάνωση σε συνδιασμό με τις καιρικές συνθήκες της εποχής εκείνης τους οδήγησε να μην έχουν καμία άλλη δραστηριότητα εκτός του έντυπου.

Μόλις κυκλοφόρησε αποφάσισαν να κλείσουν το χώρο, που απο ένα σημείο και ύστερα λειτουργούσε καταστάλτικά για τις επθυμίες τους και αυτό γιατί αφ' ενός μεν δεν υπήρχαν οι προϋποθέσεις για να δημιουργηθούν κοινές καταστάσεις αφ' ετέρου γιατί δεν επθυμούσαν να έχουν σα δραστηριότητα μόνο τό έντυπο. Γεγονός (την έκδοση ενός εντύπου) που θεωρούσαν αναγκαστικό.

Συνειδητοποιώντας κάθε μέρα και περισσότερο πως η καθημερινή ζωή μαζί με τους συντρώφους σου σε όλες τις διαστάσεις της είναι επθυμία πράξης και όχι έργο του κινηματογράφου ή κάποιων ποιητών της "επανάστασης" το 4ο τεύχος πηγάζει απο μερικούς συντρώφους, απο αυτούς που "ζούν" στην ίδια γεωγραφικά περιοχή σε διαφορετικά

Η επιθυμία αυτών των συντρόφων είναι να έχουν καθημερινή επαφή σε όσους τομείς έχουν την δυνατότητα να είναι.
Η μέχρι τώρα εμπειρία δείχνει πως φυσικά παράδεισος δεν βρέθηκε η ότι δημιουργήθηκαν σχέσεις ανάλογες με τις επιθυμίες. Θα μπορούσε μάλιστα να ειπωθεί το αντίθετο. Αλλά ανακαλύπτουν κάθε μέρα πόσο πλαστές εικόνες έχουμε για τον εαυτό μας και τις δυνάμεις μας, πόσο δύσκολο είναι να βρίσκουμε μαζί με άλλους "ΑΛΛΑ και πόσο μάταιο και αλτροιωμένο είναι να αναγκάζουμε να "φεύγεις" αναζητώντας μοναχικά η σαν ζευγάρι μες στις εικόνες τις κοινωνίας τις Αισθήσεις που σου έχουν κλέψει οι κακοποιοί της Ανθρώπινης Λύτρωσης

ΑΣ ΠΡΟΤΡΕΨΟΥΜΕ ΓΟΥΣ

ΕΥΑΤΟΥΣ ΜΑΣ

ΣΤΟ ΞΕΠΕΡΑΣΜΑ

ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΦΟΒΟΥ

ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΙΩΑΝΙΝΩΝ ΟΙ:
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΖΟΥΛΑΣ σε 11ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΙ 3 ΜΗΝΕΣ ΚΑΘΕΙΡΕΙ
ΚΩΝ.ΜΠΕΛΟΣ ΦΥΛΑΚΗΣΙ 5ΧΡΟΝΩΝ ΚΑΙ 6ΜΗΝΕΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΙ-
ΚΗ ΛΕΒΑ ΣΕ 6ΧΡΟΝΙΑ.ΕΙΧΑΝ ΣΥΛΛΗΦΘΕΙ ΩΣ ΕΝΟΧΟΙ ΓΙΑ
ΤΙΣ ΒΟΜΒΕΣ ΠΟΥ ΕΙΧΑΝ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΙΩΑΝΙΝΩΝ ΚΑΙ ΣΕ ΣΤΑΘΜΟ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ.ΚΑΙ ΕΝΩ ΣΤΗΝ
ΑΡΧΗ ΤΟΥΣ ΕΙΧΑΝ ΒΑΛΕΙ ΚΑΤΗΓΟΡΗΤΗΡΙΟ ΤΩΝ 774 ΣΤΗ
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΚΑΙ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΩΝ
ΠΡΑΞΕΩΝ ΤΟΥΣ ΔΙΚΑΣΤΗΚΑΝ ΜΕ ΤΟ Ν187Π.Κ.(ΓΙΑ ΚΑΤΟΧΗ
ΚΑΙ ΧΡΗΣΙ ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΥΛΩΝ) .

ΣΤΙΣ 15 ΜΑΡΤΗ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ-ΣΥ-
ΖΗΤΗΣΗ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΑΚΑΔΗΜΟ ΜΕ ΘΕΜΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΓΙΑ.
Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΕΓΙΝΕ ΜΕ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΗΣ "ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ"ΣΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΣΥΜΕΤΕΧΟΥΝ ΑΠΟ ΑΡΙΣΤΕΡΙ-
ΣΤΕΣ ΜΕΧΡΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ.

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΕΔΩΣΕ ΕΝ-
ΛΗ ΣΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΝΑ ΑΡΧΙΣΕΙ Α-
ΝΑΚΡΗΣΙ ΣΕ ΣΧΕΣΕΙ ΜΕ ΤΟ "ΕΚΤΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ"
ΝΟ 2 .ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΕΨΑΞΑΝ ΚΑΛΑ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑ-
ΛΥΨΑΝ ΠΟΣ ΜΕΡΙΚΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΑΠΟ ΔΙΑΦΟΡΑ
ΚΕΙΜΕΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΣΕΜΝΑ.

ΑΦΩΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ Ο Γ.ΜΠΟΥ-
ΚΕΤΣΙΔΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΙ ΤΟΥ ΕΜΠΡΗΣΙΜΟΥ ΤΗΣ
ΕΦΟΡΙΑΣ ΝΙΚΑΙΑΣ.

ΔΙΟΕΙ ΑΣΚΗΘΗΚΕ ΣΤΟ ΒΑΡΔΗ ΤΣΟΥΡΗ ΣΤΑ ΧΑΝΙΑ
ΣΑΝ ΥΠΕΥΘΥΝΟ ΤΗΣ ΠΡΟΚΗΡΙΣΗΣ "ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΠΑ-
ΡΕΛΑΞΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΥΓΕΙΝΕΣ"

ΚΑΤΑΣΧΕΘΗΚΕ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΚΡΑΙΜΟ ΝΟ 3
ΓΙΑΤΙ ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΠΑΤΣΟΥΣ ΑΣΕ-
ΜΝΟ

ΑΥΤΑΠΑΓΓΕΛΤΗ ΔΙΩΣΗ ΑΣΚΗΣΕ Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΥΠΕΥΘΥΝΩΝ
ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ "ΑΠΟΠΕΙΡΑ" ΠΟΥ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ. (ΠΕΡΙ-
ΥΒΡΙΣΗ ΑΡΧΗΣ ΔΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ) ΤΩΝ ΜΑΡΤΗ.

ΑΠΟ ΤΟΥΣ 265 ΤΟΞΙΚΟΜΑΝΕΙΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ ΟΙ 120
ΕΚΑΝΑΝ "ΛΕΥΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ" ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΚΟΡΥΔΑΛΟΥ
ΠΟΥ ΑΡΧΙΣΕ ΣΤΙΣ 6ΜΑΡΤΗ ΓΙΑ ΔΙΑΡΚΕΙΑ 2ΗΜΕΡΩΝ.
ΒΑΣΙΚΑ ΤΟΥΣ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΗΤΑΝ Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ Ν743
ΤΟΥ 70 ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ "ΚΑΘ'
ΟΜΟΛΟΓΙΑ"ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ ΟΙ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΕΣ
ΜΕΤΑΓΩΓΕΣ ΣΤΗ ΚΕΡΚΥΡΑ.κ.α.

ΣΤΙΣ 12 ΤΟΥ ΜΑΡΤΗ ΕΓΙΝΕ ΠΟΡΕΙΑ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ
ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΥΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΙΣ
ΦΥΛΑΚΕΣ ΚΟΡΥΔΑΛΟΥ.

ΠΕΜΠΤΗ 14 ΑΠΡΙΛΗ. Η "ΟΜΑΔΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΛΑΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ"
ΜΕ ΠΡΟΚΥΡΗΞΙ ΑΝΕΛΑΒΕ ΤΗΝ ΕΥΘΥΝΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΡΗΞΙ ΠΑΓΙΔΕΥΜΕΝΟΥ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΟΥ ΨΥΧΙΚΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΣΑΟΥΔΑΡΑΒΑ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΗ. ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΗΚΑΝ 2 ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΤΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ.

Ο ΠΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΗΚΕ
ΣΤΙΣ 23ΔΕΚ 82 ΣΕ ΦΥΛΑΚΙΣΗ 4ΜΗΝΩΝ
ΚΑΙ 10 ΗΜΕΡ. ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΙΚΗ ΠΟΝΗ 15.000
15.000 ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΦΙΣΣΑ ΠΟΥ ΕΙΧΕ Β-
ΓΑΛΕΙ ΠΑΡΑΜΟΝΕΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΩΝ.
"ΗΡΥΧΤΗΚΕ ΕΝΟΧΟΣ" ΓΙΑ ΔΙΑΤΑΡΑΧΗ
ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΚΑΙ ΓΙΑ
ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΑΦΙΣΚΟΛΛΗΣΗ.

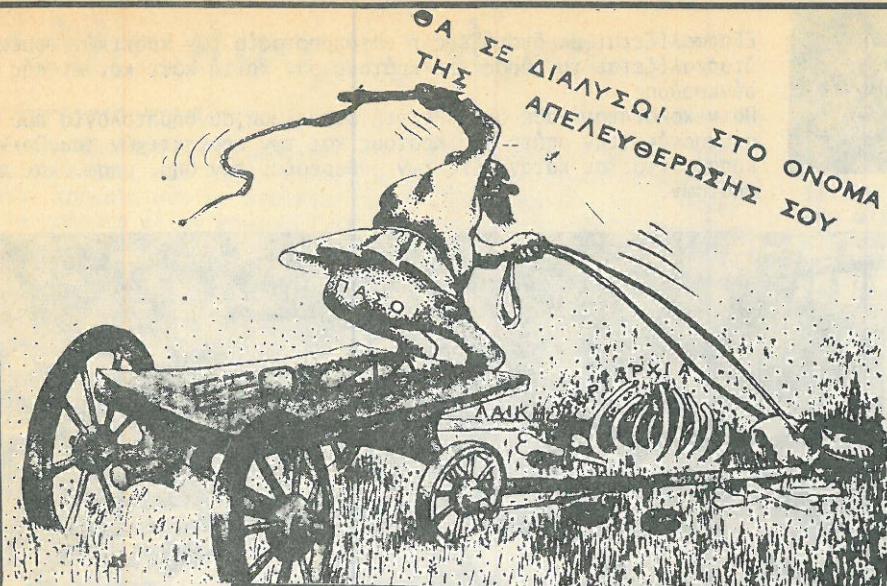
ΑΠΟΠΕΙΡΑΘΗΚΕ ΝΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΗΣΕΙ Ο ΒΑΣ.ΑΠΥΡΗΣ ΣΤΙΣ
ΦΥΛΑΚΕΣ ΤΥΡΙΘΩΣ ΛΟΓΩ ΤΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΠΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΝ
ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ.
ΑΠΟΔΡΑΣΑΝ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΚΟΡΥΔΑΛΟΥ ΟΙ:ΚΩΣ.ΠΑΠΑΣ
ΚΑΙ ΙΜΠΡΑΗΜ ΚΑΙΣΙΣΚΑΝ
ΣΤΙΣ 4ΤΟΥ ΜΑΡΤΗ ΑΠΟΔΡΑΣΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΣΥΓΓΡΟΥ
ΚΑΙ ΟΙ ΑΡ.ΛΕΣΛΑΣ ΚΑΙ ΠΑΡ.ΔΡΑΠΟΣΤΑΘΗΣ ΤΟΞΙΚΟΜΑΝΕΙΣ

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ! ΕΙΜΑΙ
ΦΡΗ ΝΑ ΔΙΑΔΙΔΩ
ΤΙΣ ΙΔΕΕΣ ΜΟΥ

ΣΤΙΣ 3 ΜΑΡΤΙΟΥ ΕΓΙΝΕ ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΑ ΠΥΡΗΝΙΚΑ.

ΑΦΩΘΗΚΑΝ ΟΙ: Θ.ΠΙΣΙΜΙΣΗΣ,Θ.ΒΑΡΟΥΔΑΚΗΣ ΚΑΙ Γ.ΜΠΟ
Γ.ΜΠΟΥΚΕΤΣΙΔΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΞΥΛΟΔΑΡΜΟΥ
ΧΑΦΙΕ ΣΤΙΣ 12 ΟΚΤΩΜΒΡΗ 81

Στις 19 του Απρίλη συνελήφθησαν οι σύντροφοι,Δ.Νικολίννας Κυρ.Μα-
ζωκοπος,Σπυρ.Κογιάννης,Γ.Γκοτζαμάνης γιατρίκولوجσαν Αφίσες συμπα-
ράστασης στους απεργούς πείνας (Μοίρα κ Δανάτο) και ενάντια στο
νεο νομοσχέδιο το οποίο κατατέθηκε στη Βουλή και ποινικοποιή α-
κόμη και την διάδοση ιδεών.Οι μπάτσοι που τους συνέλαβαν βόηκαν
ευκαιρία και τους φόρτωσαν και άλλη αφέσα "ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΠΟΥΛΑΝΕ
ΤΗΝ ΗΡΩΙΝΗ". Η δίκη ανεβλήθηκε για τις 24 Ιούνη.

ΕΘΝΙΚΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΣ ΦΑΣΙΣΜΟΣ

ΟΙ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΑΙΣΘΗΣΕΩΝ, ΑΠΟΜΑΚΡΥΣΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΡΕΧΟΥΝ ΝΑ ΠΑΡΟΥΝ ΤΗ ΘΕΣΗ ΤΟΥΣ ΣΤΑ ΜΟΥΧΛΙΑΣΜΕΝΑ ΣΥΡΤΑΡΙΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ... ΤΩΡΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΠΟΤΕ ΟΙ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΤΡΑΝΤΑΖΟΥΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΩΡΙΜΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΩΝ ΙΔΕΩΝ; ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΕΦΤΑΣΑΝ ΣΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΣΗΣ... ΤΑ ΣΑΡΙΑ ΘΕΜΕΛΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ-ΜΑΣ ΑΔΥΝΑΤΟΥΝ ΝΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΟΥΝ ΠΙΑ ΜΕ ΤΑ ΝΟΜΙΚΑ ΥΠΟΣΤΗΛΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ...

ΠΡΟΒΛΕΠΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΣ!!!

Στις ιεραρχικά δομημένες κοινωνίες το σύνολο των ανθρώπινων σχέσεων βασίζονται τυπαστικά στην κυριαρχία, στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, στους κοινωνικο-ηθικούς καταναγκασμούς, το στρατιωτικό καταμερισμό της κοινωνικής εργασίας.

Σε καθημερινό επίπεδο η επιδίωξη για κατοχή και χρήση ποσοστού εξουσίας, αναπαράγει και συντηρεί το μοντέλλο της ιεραρχημένης κοινωνίας. Κάθε κοινωνία η οποία δεν αποτελεί ολότητα, διαχωρίζει και εξιδικεύει μια κοινωνική σφαίρα - το κράτος - το οποίο ασκεί εξουσία ενάντια της.

Το κράτος είναι θεμελιακός θεσμός κάθε σύγχρονης ιεραρχημένης κοινωνίας.

Όλες οι κρατιστικές κοινωνίες για να συντηρήσουν την επιβίωσή τους καταφεύγουν στην καταστολή, που αποτελεί άλλωστε το σημείο αναφοράς τους.

Σταθερή ως προς τη φύση της η καταστολή ποικίλει ως προς τη μορφή, την ένταση και τους σκοπούς της, ανάλογα με τις περιστάσεις, τους τόπους και τις εποχές. Εξελίσσεται παράλληλα με την εξέλιξη του κράτους.

Στις 18 Οκτώβρη το ελληνικό κράτος πέρασε με δειλά - δειλά βηματάκια από τη γραφειοκρατία στην τεχνο-γραφειοκρατία.

Η νέα κυρίαρχη τάξη, η τεχνογραφειοκρατία του ΠΑΣΟΚ, διαποτισμένη, ως το μεδούλι από τη νεο-αστική προέλευσή της, από την ιδεολογία της εξουσίας, επιχειρεί στις γενικές πολιτικές της κατευθύνσεις να μορφοποιήσει την κοινωνική - οικονομική και πολιτιστική κατάσταση της Ελλάδας, στις σύγχρονες απαιτήσεις της καπιταλιστικής αγοράς.

Απόρροια αυτής της μεταλλαγής, τίθεται σ' εφαρμογή και η νέα στρατηγική της καταστολής ενάντια στο κοινωνικό σύνολο και ιδιαίτερα σ' εμάς που είμαστε πολέμιοι σε κάθε μορφή τυραννίας και αδιάλλακτα μάχιμοι ενάντια στις κοινωνικές διαιρέσεις.

Μέχρι το 1980 το ελληνικό κράτος ντυμένο με το πέπλο της γραφειοκρατίας, χρησιμοποιούσε και ανάλογη κατασταλτική πολιτική, η οποία διακρινόταν για την βαρβαρότητά της, τον πρωτογονισμό της αμεσότητά της και την καχυποψία της που έφθανε σε επίπεδα μυθολογικών. Κατ' επέκταση αυτών των χαρακτηριστικών η αποτελεσματικότητά της ήταν χαμένη σε σχέση με τις επιδιώξεις της.

Σε περιόδους μεγάλων κοινωνικών εντάσεων τα κτυπήματα της ήταν αποκάλυπτα σκληρά και δυνατά και ξεκάθαρα ως προς τις επιδιώξεις τους. Μετά (κυρίως) το 1974 οι αντιπαραθέσεις με τις επίσημες κρατιστικές λογικές μπορούσαν να εισχωρήσουν και να λειτουργήσουν - αν και σε περιορισμένη κλίμακα - σε διάφορους κοινωνικούς χώρους.

Τον Οκτώβρη του 81 το ΠΑΣΟΚ ανάλαβε την εξουσία. Με το λαϊκιστικό προσώπείο που διαθέτει, βάζει σε εφαρμογή το πρόγραμμα της αλλαγής τρόπου άσκησης της εξουσίας. Η καταστολή αρχίζει και αυτή να μεταλλάσσεται, παράλληλα με τον κρατικό μηχανισμό. Γίνεται επιστημονικοφανής, πιο ύπουλη, περισσότερο μεθοδευμένη, πιο αποτελεσματική και ευνουχίζει σιγά-σιγά χωρίς να γίνεται αντιληπτή. Χρησιμοποιείται με πολλούς τρόπους, ανάλογα με τις περιστάσεις. Είναι οπλισμένη και σκοτώνει στο όνομα του λαού και της κοινωνικής δικαιοσύνης, έχει φιλοδοξία και προς τα εκεί στρέφει όλες τις τακτικές της, όχι μόνο δηλ. να καταστέλνει εξοντώνοντας όλες εκείνες τις ανθρώπινες αγωνίες που δεν μπορεί να αφομαώσει αλλά και να διαχειριστεί επίσης προς όφελός της τις διαφωνίες και τις αντιφάσεις που η ίδια παράγει.

Σήμερα η καταστολή χάνει τον αμυντικό της χαρακτήρα και περνά στην επίθεση.

Η διεύθυνση και ο έλεγχος του πληθυσμού, που αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την εφαρμογή μιας καταστολής ρυθμιζόμενης και επιλεκτικά επιθετικής, έτσι όπως την θέλει το ΠΑΣΟΚ, σίγουρα δεν είναι μια ενέργεια που μπορεί να επιβληθεί από τη μια μέρα στην άλλη. Αυτό φυσικά δε σημαίνει πως η κατάσταση δεν έχει φτάσει σε σημείο που να γίνεται βαρύς πονοκέφαλος.

Το πήδημα που κάνει ο κοινωνικός έλεγχος από πλευράς κράτους - ΠΑΣΟΚ, με τον εκσυγχρονισμό των κρατικών υπηρεσιών, με ηλεκτρονικά αρχεία πληροφοριών σε διάφορα υπουργεία (Εσωτερικών, Συγκοινωνιών, Δημόσιας Τάξης κ.ά) έχει φανερό σκοπό τον πλήρη έλεγχο της κοινωνικής ζωής του καθένα. Οι ενσωματώσεις των αυθαιρέτων κτισμάτων στον κρατικό έλεγχο, η δημιουργία του υπουργείου Νέας Γενιάς (που προσπαθεί να ενσωματώσει στα κρατικά σχέδια και να έχει πλήρη έλεγχο σε όλες τις νεολαϊστικές εκδηλώσεις που έχουν σπέρματα ριζοσπαστικά, π.χ. καμικάζι, αυτόνομες κινήσεις, χρηματικές επιχορηγήσεις σε διάφορες ανένταχτες ομαδοποιήσεις κ.ά). Η δημιουργία πολιτικής αστυνομίας (Μ.Ε.Α.) που με ιδιαίτερη θρασύτητα διεισδύουν και κατασκοπεύουν διάφορες πολιτικές συγκεντρώσεις, ενισχύει επίσης την εντύπωση ότι η κατάσταση αποκτά ιδιαίτερη βαρύτητα.

Χαρακτηριστικό δείγμα της οικοδόμησης του κατασταλτικού πλαισίου που προσπαθεί να μας τοποθετήσει στον οριοθετημένο χώρο της ελεγχόμενης ελευθερίας, είναι το νομοσχέδιο που κατατέθηκε στη βουλή τον Απρίλιο του 83 και που τροποποιεί σημαντικές διατάξεις του ποινικού κώδικα, τσωντάροντας επίσης από τις χαράμαδες και διατάξεις που ποινικοποιούν τις διαφωνίες εκείνες που δεν γίνεται να αποτελέσουν πρόσθετο στοιχείο στη μούστρα της

Να παρουμε τα μετρα μας

γιατι αυτοι

ΜΑΣ ΤΑΧΟΥΝ ΠΑΡΕΙ

Παρά τις διάφορες πρόβες που έκανε το κράτος, κατασκευάζοντας διάφορους τρομοκράτες (από το 78 ως το 81), στις αντικρατιστικές λογικές κρατούσε θέση άμυνας.

πολυφωνίας. Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι το πρωτότυπο σχέδιο νόμου σταμπάρριζε με το χαρακτηρισμό "αντικοινωνικά στοιχεία" τους αυτόνομους και αναρχικούς. Μετά από πίεση αποσύρθηκαν αυτοί οι δύο

ΑΡΘΡΟ 137α: Δυσφήμιση εξύβριση του δημοκρατικού πολιτεύματος. Οποιοσ εκτός τις περιπτώσεις του άρθρου 135, §1, δυσφημεί ή εξυβρίζει δημόσια το δημοκρατικό πολίτευμα της χώρας ή εκθειάζει πράξεις εσχάτης προδοσίας, τιμωρείται με φυλάκιση τριών μηνών μέχρι ετών.

ΑΡΘΡΟ 187 παρ. 3 (περί συμμορίας).

... εαν η τέλεση μιας απο τις πράξεις που αναφέρονται στις προηγούμενες παραγράφους αποσκοπούσε να εξαναγκάσει αρχή σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή επιβάλλεται τουλάχιστον φυλάκιση δυο ετών.

Διευρύνεται το πεδίο των "αξιοποιώνων πράξεων.

Με το άρθρο 23: Τιμωρείται σε βαθμό κακουργήματος (κάθειρξη μέχρι 10 χρόνια) με προσθήκη ζ' περίπτωσης στην κατάταξη των διακεκριμένων κλοπών του άρθρου 374 του ποινικού κώδικα η κλοπή απο εποχούμενο (του κοινά λεγόμενου τσαντάκια). Η ρύθμιση αυτή είναι αναγκαία λόγω της επικινδυνότητας των δραστών αυτών και της ευκολίας διαφυγής τους. Οι κλοπές με τέτοια μέσα έχουν εντονότερη κοινωνική αταξία, γιατί προσβάλλουν έντονα το συναίσθημα ασφάλειας του πολίτη και πλήττουν την αξιοπιστία της πολιτείας, οτι μπορεί να τον διαφύλαξει. Αλλωστε και η νομολογία έτεινε να εντάξει στις περιπτώσεις αυτές στην περίπτωση στ του 374 η τις χαρακτηριζόμενες ως ληστείες.

ΑΡΘΡΟ 363α. "ΠΡΟΣΒΟΛΕΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ
"Η ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ"

Αν με τις πράξεις των άρθρων 361 περί εξύβρισης, 362 περί δυσφήμισης και 363 περί συκοφαντικής δυσφήμισης προσεβλήθη η τιμή ή η υπόληψη δημοσίου λειτουργού ή υπαλλήλου κατά την εκτέλεση του λειτουργήματος ή της υπηρεσίας του ή για λόγους σχετικούς με την εκτέλεσή τους επιβάλλεται:

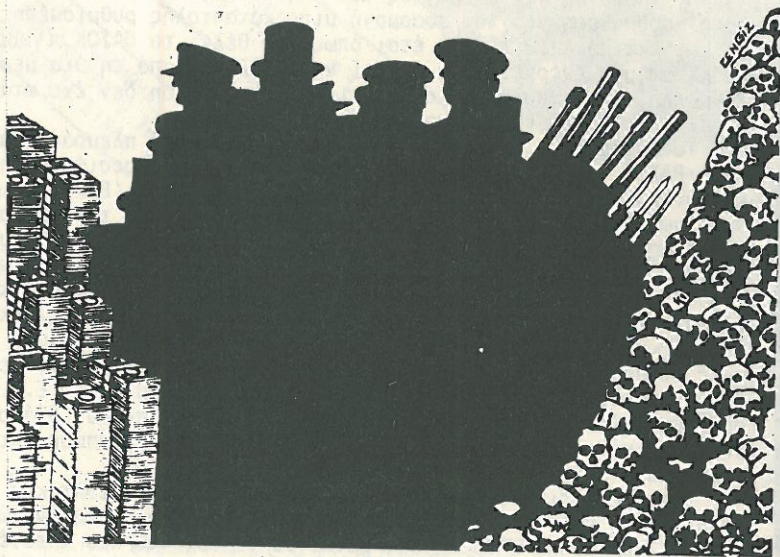
- α) Στην περίπτωση του άρθρου 361 φυλάκιση μέχρι 2 ετών (για τους μη δημόσιους υπάλληλους μέχρι 1 έτος ή χρηματική ποινή).
- β) Στην περίπτωση του άρθρου 362 φυλάκιση μέχρι 3 ετών (για τους μη δημόσιους υπάλληλους μέχρι 2 ετών ή χρηματική ποινή).
- γ) Στην περίπτωση του άρθρου 363 φυλάκιση τουλάχιστο έξι μηνών. (Για τους μη δημόσιους υπάλληλους φυλάκιση τουλάχιστο τριών μηνών).

ΑΡΘΡΟ 315Α. 1. Αν οι πράξεις των άρθρων 308 μέχρι 311 τελέστηκαν κατά υπαλλήλου κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας του ή για λόγους σχετικούς μ' αυτήν επιβάλλεται α) στην περίπτωση του άρθρου 308 (Απλή σωματική βλάβη) φυλάκιση τουλάχιστον μέχρι 3 μηνών. β) Στην περίπτωση του άρθρου 309 (Επικίνδυνη σωματική βλάβη) φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών, (για τους μη δημόσιους υπαλλήλους φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών). γ) στο 310 (Βαρύ σωματική βλάβη) κάθειρξη μέχρι 10 ετών (κακουργήμα) (για τους μη δημόσιους υπαλλήλους τουλάχιστον δύο ετών = πλημμέλημα) και δ) Στο 311 κάθειρξη τουλάχιστον 10 ετών (για τους μη δημ. υπαλλήλους μέχρι 10 έτη).

2. Η τέλεση των πράξεων που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο εναντίον αστυνομικών κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας τους αποτελεί ιδιαίτερη επιβαρυντική περίπτωση.

ΑΡΘΡΟ 167: ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Οποιοσ μεταχειρίζεται βία ή απειλή βίας για να εξαναγκάσει αρχή ή υπάλληλο στην ενέργεια πράξης που αναφέρεται στα καθήκοντά του ή στην παράλειψη πράξης νόμιμης καθώς και οποιος βιαιοπραγεί κατά υπαλλήλου ή προσώπου που είχε προσληφθεί απ' αυτόν ή άλλο υπαλλήλου που έσπευσε να τον υποστηρίξει ενώ διαρκούσε η νόμιμη ενέργειά του, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους.

ΠΡΙΝ ΑΚΟΜΗ ΨΗΦΙΣΤΕΙ Ο "ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΣ 4000" ΣΤΟΝ ΟΠΟΙΟ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΚΑΙ Ο ΔΙΩΓΜΟΣ ΤΩΝ "ΚΑΜΙΚΑΖΙ" ΑΡΧΙΣΕ ΝΑ ΥΛΟΠΟΙΗΤΑΙ ; ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ ΕΣΤΗΣΑΝ ΜΠΛΟΚΟ ΣΤΗ ΠΕΡΙΟΧΗ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ ΟΠΟΥ ΣΥΝΕΛΑΒΑΝ 3 "ΚΑΜΙΚΑΖΙ" ; ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΑΥΤΗ ΤΗ ΣΥΛΛΗΨΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΓΕΝΙΚΟΤΕΡΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΣΟΚ, ΠΕΡΙΠΟΥ 200 ΑΤΟΜΑ ΠΟΥ ΗΤΑΝ ΕΚΒΕΙ ΕΠΙΤΕΘΗΚΑΝ ΣΤΟΥΣ ΜΠΑΤΣΟΥΣ ; ΕΣΠΑΖΑΝ ΠΕΡΙΠΟΛΙΚΑ ΚΑΙ ΕΣΤΗΣΑΝ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ ΜΕ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ, ΓΙΑ ΝΑ ΑΠΟΚΛΕΙΣΟΥΝ ΤΟΥΣ ΜΠΑΤΣΟΥΣ ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ. Παραδειγμα προς σκέψη.

Η τεχνοκρατοκρατία του ΠΑΣΟΚ και η καταστολή της εναντίότητάς μας, θα μπορέσει αν την αφήσουμε στην εξέλιξή της να διευκολυνθεί καλύτερα τα ανθρώπινα πιάνα της. Οι ριζοσπαστικές διαφωνίες θα ξεριζώνονται πριν ωριμάσουν. Το σύνολο θα νοιώθει τον περιορισμό της ελευθερίας του χωρίς να ανησυχεί υπερβολικά. Με τα χαλινάρια στο λαιμό τα μοσχάρια θα μπορούν να ρεύονται εν ειρήνη, ενώ θα σφάζονται όσα δεν θα υποφέρουν το καπίστρι, όπως λένε οι Γάλλοι αναρχικοί.

Αντιμέτωποι μ' αυτήν την κατάσταση μπαίνει πρόβλημα ύπαρξης πια να αναπτύξουμε την άμυνά μας απέναντι στην κοινωνικο-πολιτική καταστολή, αν δεν θέλουμε να εξαφανιστούμε ή να γίνουμε μαριονέτες στο θέατρο των κρατιστών.

Ας αρχίσουμε να προβληματιζόμαστε έμπρακτα. Η πρόταση συντρόφων για την δημιουργία "επιτροπής" κοινωνικής αυτοάμυνας, που θα στηρίζεται πάνω σε αντιεραρχική βάση, πιστεύουμε ότι αποτελεί πρακτικό προβληματισμό.

Δέν απολογούμαι

Στις 5 του φλεβάρη καταδικάστηκαν σε Ισόβια κάθειρξη και 22 χρόνια οι: Δ.Μελέτης και Γ.Δασκαλόπουλος γιατί πριν 2 χρόνια απαλλοτροίωσαν χρήματα από το Υποκατάστημα Εθνικής Τράπεζας στην Πατησίων. Τα χρήματα είχαν επιθυμία να διατεθούν σε Επαναστατικές δραστηριότητες. Κατά την διάρκεια της απαλλοτροίωσης και χωρίς να έχουν καμία διάθεση, πυροβόλησαν τον υπάλληλο του ΟΤΕ Καλινγιάτη, ο οποίος πέθανε μετά από λίγο καιρό.

Ο Δ.Μελέτης από την στιγμή που συνελήφθη αν και υπόδικος οδηγήθηκε στις Πειθαρχικές Φυλακές Κέρκυρας. Στην Κέρκυρα συμμετείχε και συμμετέχει σε αγώνες κρατουμένων. Πριν 1 χρόνο εκδόθηκε από Συντρόφους μια συλλογή από ποιήματα του που έγραψε στο Κάτεργο της Κέρκυρας με τίτλο ΚΟΣΜΟΣ-ΕΛΛΑΔΑ-ΚΕΡΚΥΡΑ.

Σημ: Λόγω αμέλειας δε διευκρινίστηκε στο 2ο τεύχος του "ΕΚΤΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ" στην σελ.27 ότι το ποίημα είναι από τα βιβλία αυτό.

"Κατ' αρχάς δεν απολογούμε, απλώς κάνω χρήση του χρόνου της απολογίας μου. Θέλω να σας μιλήσω για τη ζωή μου να τη μάθετε και σεις. Οι γονείς μου είναι αριστεροί. Γεννήθηκα Αναρχικός αλλά μόλις στα 26 χρόνια μου συνειδητοποίησα ότι δεν έχω άλλη λύση παρά τον Αναρχισμό. Είμαι Αντικρατιστής. Σεις κ.Δικαστές λέτε ότι λήστεψα την Τράπεζα, εγώ όμως έκανα μια πράξης πολιτικής διαμαρτυρίας. Την χαρακτηρίζω σαν απαλλοτρίωση, κατάσχεση υπέρ του Λαού. Η Τράπεζα αντιπροσωπεύει το Κεφάλαιο. Δεν θα έκανα ποτέ μια ληστεία για να πάρω χρήματα και να κάνω αυτό που λένε "μεγάλη ζωή....."

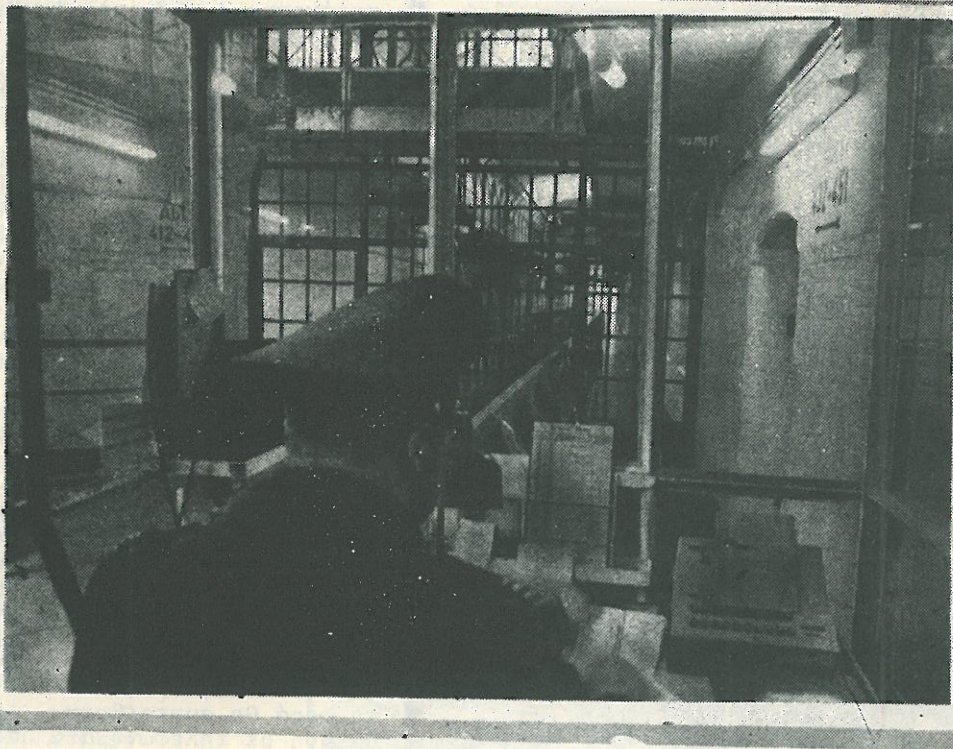

Δε θέλω λύση και βοήθεια
ούτε λόγια παρηγοριάς και δάκρυα
Δε θέλω οίκτο κι επιείκεια,
ούτε αναστασιές και χάρες.
Δε θέλω συνηθισμένους και υγιείς
θέλω συντρόφους και συντρόφισσες

ΓΕΝΝΗΘΗΚΑ ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ;
Γεννήθηκα στη φυλακή
Μεγάλωσα στη φυλακή
Είμαι φυλακή.

Αγαπώ τα λουλούδια
αγαπώ τους φίλους μου
αγαπώ την κοπέλα μου
Μα πιο πολύ αγαπώ τη
Γι' αυτό είμαι φυλακή

ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΟΥ
Δ.ΜΕΛΕΤΗ

Πως να κλάψεις;
Για ποιόν να κλάψεις;
Γι' αυτούς που πεθαίνουν πολεμώντας για τη λευτερία;
Οχι? δεν μπορείς να κλάψεις γι' αυτούς δειλέ, υποκρίτη, σκλάβο;
Δεν έχουν ανάγκη από τα δάκρυα σου αυτό.
Κράτα τα δάκρυα σου για σένα ανθρώπινο
Για τη ζωή σου ταλαίπωρε.
Κράτα τη γλώσσα σου να γλείφεις τους αφέντες σου.
Μη μιλάσεις, μην πιάσεις στο στόμα σου τους αγωνιστές της λευτερίας
σου σκλάβο.

Ζηλεύω την αξιοπρέπεια της πόρνης
που διαλέγει, τι τιμή της
Ζηλεύω την αξιοπρέπεια του κλέφτη
που δεν έχει Αφεντικό
Ζηλεύω την αξιοπρέπεια του φυλακισμένου
που αρνείται τη "φυλακή"
Ζηλεύω την αξιοπρέπεια του Επαναστάτη
που αψηφάει το θάνατο
Ζηλεύω την αξιοπρέπεια της Ελευθερίας
που δεν έχω

Μην αγράσεις γαρύφαλλα και γαρδένιες με τ' αγγύρια σου Ιούδα.
Μη σπρώξεις λάβαρα, μη κάνεις νιορτες, μη σφίγγεις τη γραβιά σου.
Μη: αν με το κορμί σου δεν είσαι έτοιμος
να κοπρίσεις το δέντρο της λευτερίας, της ζωής,
της ευτυχίας, του έρωτα που πλανεύει το χάρο.

Μετά τα συγχαρήκια που πήρε ο Γεωργακάκης από τον Παπανδρέου για την σύλληψη του Τούρκου αεροπειρατή υποτροπίασε από την χαρά του και χωρίς διακρίσεις όπου βρεί ευκαιρία ρίχνει ξύλο. Στην συγκέντρωση συμπαραστάσης στους απεργούς πείνας (Μοίρα και Δανάτο) στις 26 απρίλη ο Γεωργακάκης έξαλος γιατί του φώναζαν οι διαδηλωτές ότι θα τον πνίξει το αίμα του Τσιρώνη άρχισε να χτυπάει διαδηλωτές μέσα στα Προπύλαια. Ένας Αστυνόμος με στόλη πήγε να τους χωρίσει και έφαγε από τον Γεωργακάκη το μπουκέτο ου.Οχι παίζουμε.

Ανακριτής και Εισαγγελέας με συμφώνη γνώμη διέταξαν να κρατηθεί ο Γραφάκος στο τμήμα μεταγωγών Χωροφυλακής και όχι στην Γ.Ασφάλεια Αθηνών γιατί όπως κατέθεσε ο Γραφάκος τον είχαν 9 μέρες στο Μεσογείων και τον βασάνιζαν για να ομολογήσει το φόνο του Αθανάσιου. Ζήτησε να εξετασθεί από Ιατροδικαστή γιατί είχε κάταγμα στο χέρι. Στην Ασφάλεια ουδείς βασανίζεται και τούτο δεν πείθει ούτε καν τους Ανακριτές τους και τους Εισαγγελείς τους.

500.000.000 δρχ. το μήνα στολίζει σους πολίτες το Υπουργείο Δημ. Τάξης για να τους καθηλώνει στα όρια των ψευδεσθήσεων τους.

Σε κάθε 227 πολίτες αντιστοιχεί και 1 μπάτσος και με τον Εκουγχρονισμό των Σ. Ασφαλείας ο Σκουλαρίκης διαβεβαιώνει πως η αναλογία θα μικρύνει με προοπτική κάθε 1 μπάτσος να αντιστοιχεί σε 100 πολίτες.

ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

ΤΕΛΟΣ

Με αφορμή την εκτέλεση του εκδότη της Βραδυνης Γ. Αθανασιάδη στις 19 Μάρτη 83, οι καταδικαστικές αρχές (Ασφάλειες-Αστυνομίες-ΚΥΠ-ΥΠΕΑ) ξεκίνησαν ένα πογκρόμ-ρευνών, συλλήψεων και ανακρίσεων σε συντρόφους και άτομα της Εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς. Πρόσθετο πρόσχημα για τη συνέχιση και εντατικοποίηση - που συνεχίζεται μέχρι σήμερα - αυτών των διώξεων αποτελεί και η "προκήρυξη ανάληψης ευθύνης" με την υπογραφή "Αντιστρατιωτική Πάλη". Την άλλη μέρα σύντροφοι της Αντιστρατιωτικής Πάλης κοινοποίησαν προκήρυξη που υποστηρίζει με στοιχεία ότι η πρώτη προκήρυξη είναι πλαστή και προβοκατόρικη.

Η φαντασία της σοσιαλιστικής καταστολής είναι πολύ περιορισμένη, προληπτική και κατασταλτική. Ίσως οι κατασχέσεις αρχείων πολλών συντρόφων να στοχεύουν εκεί: Στην αύξησή της. Παρά την προπαγανδισμένη παντοδυναμία της η καυμενούλα η σοσιαλιστική αστυνομία δεν καταφέρει να ξεπεράσει στις τακτικές τους προκατόχους της. Καλεί συντρόφους να καταθέσουν σαν μάρτυρες για την υπόθεση Αθανασιάδη και τους ζητάει άλλοθι ή τι γνωρίζουν και ποιες είναι οι σχέσεις τους με την αντιστρατιωτική πάλη, σ' ένα στυλ που αν αφαιρέσεις μια εικονική νομικιστική τακτική θυμίζει εποχές σκευωριών της μορφής που έγινε πασίγνωστη με τις υποθέσεις Χανίων, Τσαγκαράκη, Λαϊκής Μετωπικής Πρωτοβουλίας, Μπουκετσίδα, Κυρίτση κ.ά. Πιστεύουμε ότι η προκήρυξη "ανάληψης ευθύνης" είναι προβοκατόρικη.

Πιστεύουμε ότι είναι προβοκατόρικη γιατί δίνει ψευδή εντύπωση για τον Επαναστατικό χώρο.

Πιστεύουμε ότι είναι προβοκατόρικη γιατί καλλιεργεί Σχεταριστικές και "πρωτοποριακές" λογικές μέσα σε ένα χώρο που θέλει να είναι επαναστατικός και δεν έχει καμία διάθεση νάχει "κρυφό-επαναστικές ηγεσίες".

Πιστεύουμε πως είναι προβοκατόρικη, επειδή δίνει το έρεισμα σ' όλα τα καπέλλα της ασφάλειας (μας) να διαλύσουν στην ανάπτυξη του το κίνημα που μεγαλώνει ενάντια στο στρατό, κυρίως μέσα σ' αυτόν αλλά και έξω, που σαν τελική επιθυμία έχει την καταστροφή των καπιταλιστικών σχέσεων και κατά συνέπεια και την καταστροφή του στρατού.

Όσο αναφορά δε τα κίνητρα των ατόμων που εκτέλεσαν τον Αθανασιάδη (από όπου και αν αυτοί προέρχονται) μας ενδιαφέρει μόνο, στο βαθμό που τα αποτελέσματά τους είναι προβοκατορικά ενάντια σε άλλες επαναστατικές Επιλογές.

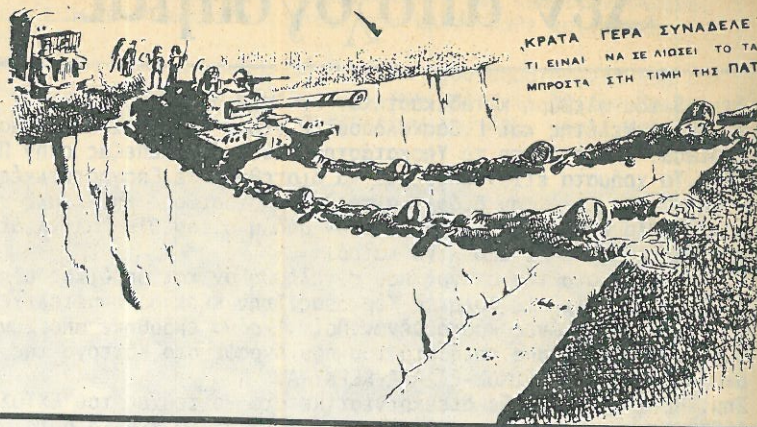
Απο την μεριά του Εξουσιαστικού Μπλόκ, από δεξιά έως Αριστερά βρέθηκαν σε συγχίση. Συγχίση που έδειξε τουλάχιστον ότι οι προηγούμενες Εκτελέσεις (Γουέλτς-Μπάμπλη-Μάλλιου-Πέτρου κ Σταμούλη) δεν είναι "Έργο Μυτικών Υπηρεσιών".

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΡΕΦΟΡΜΙΣΤΗΣ!

Μετά από πρόταση της Ιταλίδας βουλευτίνας του Partito Radicale, M. - A. Macciocchi, το ευρωπαϊκό κυνοβούλιο αναγνώρισε στις 7 - 2 φέτος το "δικαίωμα για άρνηση υπηρετήσεως της στρατιωτικής θητείας ή αποχωρήσεως από αυτήν δια λόγους συνειδήσεως", και ακόμη ότι "κανένα δικαστήριο ή επιτροπή δεν μπορεί να επέμβει στη συνείδηση ενός ατόμου" (...). Αντί για ανυπότακτους, λιποτάκτες & κάτοχους "τρελλόχαρτων" πρέπει να αρκεί, όπως μας λένε "μία αιτιολογημένη προσωπική δήλωση, στην πλειονότητα των περιπτώσεων".

Ας μη γελωμάστε όμως! όσο υπάρχουν επαναστατικές κοινωνικές δυνάμεις, οι κρατιστές θα έχουν ανάγκη από μισθοφόρους, και όχι μόνο για τις μεταξύ τους διαφορές... Η ίδια η σοβαρότερη υποστηρίκτρια της πιο πάνω απόφασης (η οποία σημειωτέον δεν είναι υποχρεωτική για τα εθνικά κυνοβούλια των μελών της Ε.Ο.Κ, αλλά απλώς τους δείχνει πώς να πάψουν να φαίνονται οπισθοδρομικά), η Simone Veil δήλωσε: Μία τέτοια μεταρρύθμιση, η οποία επιτρέπει σε πολλούς ν' ακολουθήσουν το δρόμο τους, μειώνει την αξία των ειρηνιστικών θέσεων! Μ' ένα σμπάρο λουπόν δυο τρυγόνια: Και από παραεξασθένησης των αντιμilitarιστών, και προετοιμασία επαγγελματιών στρατών. Στη σοσιαλιστική Γαλλία μάλιστα, όπως διαβάσαμε στο αντιεξουσιαστικό περιοδικό Agora, οι στρατοκράτες θέλουν να ανατρέφονται οι διάδοχοί τους από μικρού στη βασιλική εκπαίδευση, με τα υψηλά ιδανικά τους για την εκπλήρωση των πατριωτικών τους καθηκόντων.

Δεν θα εκπλαγούμε τότε, αν ο εθνικοσοσιαλιστής Παπανδρέου επεκτείνει σε λίγα χρόνια, αν προλάβει, το δικαίωμα "να είσαι εθνοφρόνους" και στα μωρά! μόνο που αυτά δεν τόχουν σε κακό να γυρίσουν κατάμουτρα τις κάννες!...

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Χωρίς να λυπόμαστε για το θάνατο του Αθανασιάδη έχουμε να δηλώσουμε:

- α) Η Αντιστρατιωτική Πάλη δεν έχει καμιά σχέση με την προκήρυξη που δόθηκε στη δημοσιότητα και που έλαβε ψεύτικη υπογραφή "Οργάνωση Αντιστρατιωτική Πάλη".
- β) Καταγγέλλουμε τη συνειδητή προβοκάτσια του Υπουργού Δημόσιας Τάξης και των διάφορων υπηρεσιών του στρατού και της Αστυνομίας που με βάση αυτή την κατασκευασμένη προκήρυξη ετοιμάζουν καινούργια πογκρόμ κατά το κίνημα ενάντια στο στρατό, ενάντια στο διεκδικητικό κίνημα των φαντάρων, στους συντρόφους και φίλους της Αντιστρατιωτικής Πάλης, στρατευμένους και μη.
- γ) Επισημαίνουμε την έντεχνα προβοκατόρικη τελευταία παράγραφος της "Προκήρυξης", που θέλει να την κάνει πιστευτή, υποστηρίζοντας ότι τάχα αποτελεί κομμάτι της Αντιστρατιωτικής Πάλης που έκανε αυτή την ενέργεια.
- δ) Κανένας σύντροφος, φίλος ή συνεργάτης της Αντιστρατιωτικής Πάλης δεν έχει σχέση με το θάνατο του Αθανασιάδη.
- ε) Επιστούμε την προσοχή στους προβοκατόρες ότι αν τους η ενέργεια εναντίον μας δεν θα περάσει απαρατήρητη.
- στ) Θυμίζουμε στον Ελληνικό λαό και στους συντρόφους στρατευμένους ότι παρόμοιες προβοκάτσες έχουν γίνει ενάντια στην Αντιστρατιωτική Πάλη και παλιότερα. Στην Ελλάδα η φασιστική φυλλάδα "Ελεύθερος Κόσμος" είχε χειρίσει προβοκάτσια εναντίον μας το Γενάρη του '81. Πολλοί από τους δημοσιογράφους που υπηρετούσαν στον Ελεύθερο Κόσμο έχουν μετακομίσει στη φασιστοφυλλάδα Αθανασιάδη.

Την προβοκάτσια αυτή, σιγοντάρησαν τότε ο Ριζοσπάστης και ο δημοσιογράφος της Ελευθεροτυπίας Καρτζαφής, χαρακτηρίζοντάς μας πράχτορες της ΣΙΑ και φασίστες.

ζ) Όπως τότε, και από τότε μέχρι σήμερα, η Αντιστρατιωτική Πάλη μπόρεσε να ξεπεράσει τις δυσκολίες και τις προβοκάτσες του καθεστώτος και των λακέδων του, έτσι και τώρα δεν πρόκειται να επηρεαστεί στο παραμικρό τις ύπουλες επιθέσεις των εχθρών της.

η) Καταλαβαίνουμε πόσο τους πονάει το κίνημα ENANTIA στο στρατό και γι αυτό έχουν λυσσάξει για να το χτυπήσουν. Όμως όπως απέτυχαν μέχρι τώρα, έτσι κι αυτή τη φορά θα συντριβούν.

θ) Ηδη με τηλεφωνήματά μας στις εφημερίδες Αυγή και Ελευθεροτυπία έχουμε καταγγείλει την προβοκάτσια.

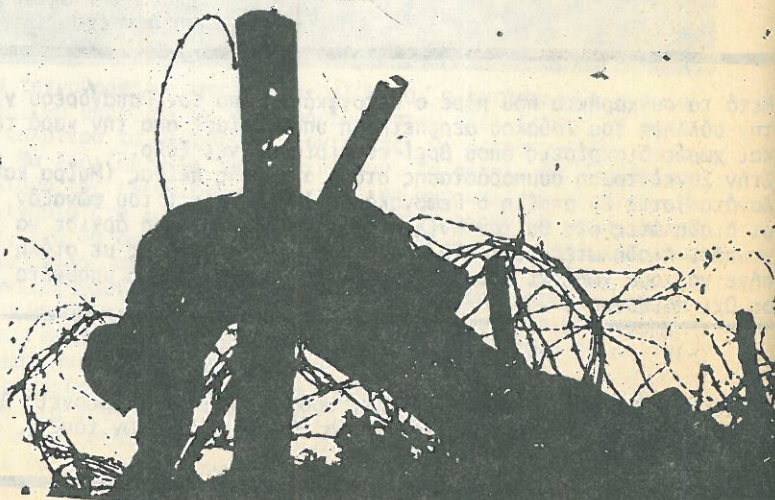
ΚΙΝΗΜΑ ΜΑΖΙΚΟ ΠΑΝΤΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

Η ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ

ΒΙΑ ΣΤΗ ΒΙΑ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΟΚΡΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΤΕΙ

Αντιστρατιωτική Πάλη 22 Μάρτη 1983

ΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ που βρίσκεται ανάμεσα σε άλλους ΦΛΕΓΕΤΑΙ ΝΑ ΜΑΘΕΙ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΑΥΤΟΥΣ

Οι ανταύγειες της αμφιβολίας μου, γοητευμένες από την φαντασιωσική
πορνεία μου έλκονται από τη πρόκληση θανάτου.
Παιχνίδια άτολμα. Παιδίστικα. Κάνουν διαδρομές στα συνεφώδη κύματα της
ανυπαρκτότητας μου.

Το κεφάλι μου χτυπάει στο τοίχο.

Υπνοβασίες:

Τα βιβλία σε κοιτούν προκλητικά

εσύ όμως δεν τα καίς.

Τα γραφεία ομορφαίνουν τη φιλολογία της φθοράς σου

εσύ αγόρασες και γραφομηχάνη.

ΚΑΙ ΤΑ ΓΚΕΤΤΑ ΠΛΗΘΑΙΝΟΥΝ ΤΟ ΚΕΝΟ ΤΟΥΣ.

Ξενύχτια που τελειώνουν άγχρωμα. Που γίνονται συνθήματα χωρίς Ιστορία.

Νυχτιές, βουτηγμένες σε γλυκόπιτα κρασιά, μεθούν από τη μέθη μου και
καταλήγουν ορμητικά στις εικονικές εκτελέσεις της Ηδονής μου

μοναδική εξιλέω. Η Ολοκλήρωση μου.

Στη μήτρα της αντίφασης Μάχονται η γένα και θάνατος μου.

— Η Κουλτούρα, αηδιάζει. Και οι γυναίκες είναι όμορφες γιατί δεν το ξέρουν.

Οι γυαλάκηδες της επανάστασης εκπόρνευσαν τη βία στο ύψος της υποτελειάκης τους επιβίωσης. Στόλισαν
το με το αίμα της, το νεκρικό κρεβάτι της ατέλεια τους. Και έγιναν θρησκευόμενοι με την ελπίδα παρα-
μάσχαλα, καρτερώντας μοιρολατρικά την χαραυγή του θανάτου τους. ΒΡΩΜΕΡΑ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΑ.

Τα σκουλήκια της κοινωνικής διαίρεσης σαν απορημένες κότες

καρπαζόνονται από το μεγαλείο της φρίκης μου.

Μάταια προσπαθούν να καταστείλουν τις εκλάψεις των λυτρωτικών

αποφάσεων. Πενιχροί οι νόμοι της ανάγκης. Η αντικοινωνικότητα

χωρίς εισαγωγικά μορφοποιείται σαν Κοινωνική

Βία. Μόνο το όνομα της λείπει.

Πλάστες οι αποδείξεις της καύλας μου. Η συναι-
σθηματικότητα αδελφώθηκε με τον Εκσυγχρονισμό
των Σωμάτων Ασφαλείας και η καταστολή έγινε
χωρίς πρόσωπο.

Σαν το σάπισμα ενός μήλου μέσα σε ένα
ψυγείο.

Το μυαλό συγκεκριμενοποιή τη λογική
σκέψη και ο άλογος καταράκτης ολοκλη-
ρώνεται στη κυριαρχία του ποταμού.

Παρανοώντας γίνομαι το θέαμα του
διαφορετικού, που έλκει την αγωνία
της εμπειρίας, των ανθρώπων που δεν
έχουν κανένα λόγο να υπάρχουν.

Και που λές:

Αποθέωση από το ακροατήριο του Ευα-
τού μου. Εκστασιασμός. Σύνθεση των
εατών η παγκόσμια απαίτηση.

Θέλω να απαλλάγω από την πενιχρότητα
των αισθητικών μοντέλων που φασιστικο-
ποιεί το χάδι μου στο κορμί σου.

Οι παρτούζες των απογοητευμένων εκδικού-
νται το Όραμα για Συλογικότητα.

Πως να αγάπησω την ωργάνωση όταν δεν μπορεί
να υπάρξει η ιδιαιτερότητα μου μέσα της;

Ρομαντικοί περιπατητές που νοιώθετε την διαδρομή
του πόνου, η τελειότητα είναι δική σας και μόνο
υπόθεση. Συμπορευόμενοι με το μοιραίο, ως καταστρέψουμε
τους ελευθεριακούς νόμους του μυαλού μας
και τα γυνά στήθια της Ανοίξης εμείς θα χαϊδεύουμε.

Βαρέθηκα. Μόλις τελειώνεις, γέρνεις τους ώμους σου
αγκαλιάζεις το κορμί που δεν έχεις, δίνεις ραντεβού
με την επανάληψη και φεύγεις... γυρνώντας στα ίδια.

Και αν τολμήσεις να αποκοδικοποιήσεις τα "μπερδεμένα
λόγια" γίνεσαι και συ συμμετοχος στο πόνο της Ερημιάς
σου και..... δεν έχεις πια σύνορα ούτε

ανθρώπους. Δίκους σου

ΤΟ ΛΟΓΟ ΕΧΕΙ Η ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ ΣΟΥ

Με όσους έζησα θα ξαναβρεθώ

όπως η μέρα συναντάει
το βράδυ.

Με όσους αγοράστηκα θα χάθω

Σε όσους πίστεψαν στη ποίηση

θα γίνω συγγραφέας για να την ξεσκίσω

ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΛΟΥΣ ΕΙΜΑΙ

ΠΑΡΑΔΟΜΕΝΟΣ

Οργισμένοι κι αποφασισμένοι κάτοικοι του λεκανοπεδίου,
ΟΙ ΘΗΡΙΟΔΑΜΑΣΤΕΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ ΝΑ ΜΑΣ ΚΟΡΟΪΔΕΥΟΥΝ ΓΙΑΤΙ :

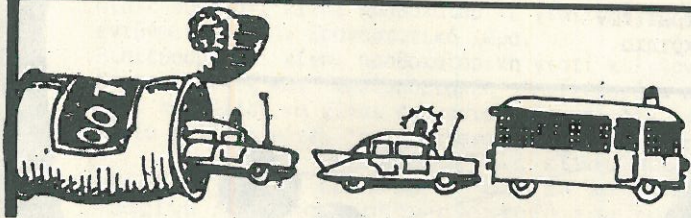
1. Καθώς η εξουσία μέσω του κταναγκασμού της μισθωτής δουλείας, ελέγχει προσωρινά τα εργοστάσια, τις συγκοινωνίες κλπ, η μόλυσή της απ' αυτήν κοινωνία έχει σαν προϊόν και απόδειξη για το ποίόν της το νέφος. Συνεπώς οι κρατικές σπασμωδικές προσπάθειες για τη "βελτίωση" της κατάστασης είναι απατηλές και μάταιες, άρα ύποπτες. Πως λοιπόν θα περιμένει αυτούς που τον κοιτάζουν ενοχοποιητικά, από πάνω να του καθαρίσουν και το νέφος;

2. Το νέφος είναι πραγματικός συνεργάτης του συστήματος, αφού αυξάνει τη δουλειά των γιατρών, των φαρμακοποιών, των νοσοκομείων, των νεκροθαπτών σε λίγο, των "ειδικών του περιβάλλοντος", των γραφείων κατευθυνόμενων ταξιδιών, των των των... κατά σύμπτωση όλων των ιδιοκτητών της "σωτηρίας μας". Ποιος δηλ. πιστεύει ότι η δήθεν μείωση της βιομηχανικής δραστηριότητας ζημιώνει τα αφεντικά, αφού η κατανάλωση μεγαλώνει ενώ τα καύσιμα καίγονται τώρα από τα ταξί και τα λεωφορεία;

3. Το νέφος σαν ουράνιο και απειλητικό "αγαθό" εξυπηρετεί άριστα τα σχέδια της εξουσίας να ελέγχει τις δραστηριότητες των υπηκόων της, καθώς αυτό τους φοβίζει με τους κινδύνους του (νέοι περιορισμοί-νέες αλυσίδες). Προπαντός η μόλυνση καταστρέφει αργά-αργά τον εγκέφαλο και τις αισθήσεις μας, ώσπου να μη σκεφτόμαστε, να "βαριέμαστε", να κυνηγάμε όχι μια απολαυστική ζωή, αλλά τη φυγή, τα διάφορα ναρκωτικά, το θάνατο. Ποιος άραγε δεν κατάρβαίνει τα συμφέροντά των ποικίλων ηγετών και αφεντικών, που έρχονται από την καθοδήγηση της ελεύθερης συμπεριφοράς μας;

Η κοινωνία της μόλυνσης δεν καθαρίζεται αλλά ανατρέπεται από τη δράση όλων
ΓΙΑ ΝΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΕ ΜΙΑ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΗΣ ΑΥΤΟΔΙΕΦΥΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ομάδα εμπρακτής κριτικής καταστάσεων.

Για την αρχή μιας αποτελεσματικής πρακτικής
κατα της ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΗΣ ΜΟΛΥΝΣΗΣ

1. Οποίος αναμασά την κατασκευασμένη προκατάληψη των ειδικών - ότι η μόλυνση της γης είναι συνέπεια των υπερβολών απλώς της βιομηχανίας και ανθρώπινων δραστηριοτήτων, όπως οι συγκοινωνίες, η θέρμανση, ο τουρισμός - κρύβει την αλήθεια σχετικά με το ζήτημα, δηλαδή το γεγονός πως όλες οι ενέργειες των ανθρώπων σε καθεστώς κυριαρχίας της εμπορευματικής οικονομίας μολύνουν το περιβάλλον τους και τους ίδιους (το βαδύλα-ό της), εφόσον χρησιμοποιούν μέσα που κατασκευάστηκαν για να παράγουν κέρδος, για να κατανέμουν ιεραρχικά τις νευρώσεις.

2. Στην Αθήνα συγκεκριμένα, η μπροσουρά "Τρεις λόγοι για τους οποίους η εξουσία θέλει το νέφος" και για τους οποίους εμείς δεν θέλουμε την εξουσία", έδειξε το ρόλο της μόλυνσης, αν και μίλησε μόνο για τη φανερό όψη της. Παρέλειψε ωστόσο να διευκρινήσει ότι οποιαδήποτε διόρθωση στη διαδικασία παραγωγής απόβλητων είναι συντηρητική, χωρίς την επαναστατική κατάργηση της βιομηχανίας παραγωγής εμπορευμάτων και προσηλωτικών εικόνων εν γένει.

3. Μια απ' αυτές τις εικόνες, αναξάρτητα αν την προβάλλουν οικολόγοι ή φιλελεύθεροι αστοί, έχει μπλοκάρει τη σκέψη και την πράξη της συντηρητικής πλειονότητας αυτών που εξακολουθούν να θέλουν να "ζήσουν χωρίς όρια και όρους: Πρόκειται για τη χίμαιρα ότι την αταξική κοινωνία θα έχουμε μια καθαρή ατμόσφαιρα ή, αντίστροφα, ότι μόνο προγραμματίζοντας την αυτοπία θ' απαλλαγούμε απ' τα κακά όρια. Από τέτοιες απολογητικές όμως αυταπάτες είναι προτιμότερο να απαλλαγούμε επεργόντως!!! Η Επανάσταση είναι καθημερινή, όπως και η καθημερινότητα είναι επαναστατική.

4. Καθυστερώντας ν' αναλάβουμε έναν (ή τον) αγώνα εναντίον της μόλυνσης που εκτείνεται βαθμιαία στα κεφάλια και τον ερωτισμό μας, είναι κάτι χειρότερο από το να ζητάμε το τέλος μας: Είναι σα να το εξασφαλίζουμε! Αντίθετα είναι πολύ απλό να σαμποτάρουμε τους πιο ενοχλητικούς, αρχικά, τομείς της οικονομίας, χωρίς να πέφτουμε στην παγίδα της τρομοκρατίας, εφόσον (ή επειδή) μπορούμε να εκφράσουμε την στοιχειώδη απαίτηση όλων να υπάρχουμε όπως θέλουμε εμείς. Αυτό δε σημαίνει κατά κανένα τρόπο ότι θ' αφήσουμε να αναπτυχθεί ανενόχλητα ο милитантизмός και ο ύπνος των θεατών.

Η λειψή κριτική για οτιδήποτε ισοδυναμεί
με την έλλειψη κριτικής από οποιονδήποτε

ΙΡΛΑΝΔΙΑ: ΕΘΝΟΣ 'Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ;

Πολλά άρθρα για την Ιρλανδία αρχίζουν με το να μας λένε ότι συνεχίζεται ένας "πόλεμος" - σαν να ήταν κάτι ξεχωριστό στην κοινωνία "μας". Οποιοδήποτε υπάρχει ένας πόλεμος παγίου, πόλεμος ανάμεσα στους εξουσιαστές και στους εξουσιαζόμενους, σ' όλο τον κόσμο. Σε μερικά μέρη είναι φανερός: σφαίρες κι αέρια από το κράτος, που παίρνουν μολότω για απάντηση. Σ' άλλα είναι καλυμμένος: 40 ώρες εκμετάλλευση κάθε εβδομάδα στα εργοστάσια, με πλατιά διαδεδομένη την εκούσια αποχή και το σαμποτάζ σαν απάντηση. Μια 34χρονη γυναίκα σκοτωμένη σε βιομηχανικό ατύχημα ή ένα παιδί ακρωτηριασμένο από πλαστική σφαίρα είναι ο ίδιος πόλεμος: εκμεταλλεμένοι και εκμεταλλευτές.

Το ζήτημα είναι πως βλέποντας την Ιρλανδία μερικοί πιστεύουν πως πρόκειται για κάποιο ιδιαίτερο πόλεμο, έναν αγώνα για εθνική απελευθέρωση που διεξάγουν ενάντια στο Βρετανικό "ιμπεριαλισμό" οι Republicains, και πως νίκη θα σημαίνει πως ο Ιρλανδικός λαός θα είναι στο τέλος ευτυχισμένος, έχοντας κερδίσει το δικαίωμά του για "εθνική αυτοδιάθεση". Είναι έτσι πραγματικά όμως; Τα περισσότερα κράτη στον κόσμο είναι "εθνικά ανεξάρτητα", αλλά οι λαοί τους είναι υποταγμένοι. Νομίζω πως ξέρω ποιοι θα είναι ευτυχισμένοι: Οι άνθρωποι που θα κυβερνήσουν τη μικρή αυτή χώρα.

Πόλεμος λοιπόν για την απελευθέρωση του "έθνους από την εξουσία; όχι, αλλά για την απελευθέρωση του "έθνους από τους Βρετανούς. Δεν πιστεύω πως ο ξανασχεδιασμός των συνόρων ή η βοήθεια σε μια αντιδραστική ομάδα να κυριέψει την εξουσία, είναι ελευθερία. Μερικοί νομίζουν ακόμη ότι ο IRA είναι προοδευτικός, επειδή πολεμάει το βρετανικό κράτος. Με την ίδια λογική, αυτό το τελευταίο ήταν προοδευτικό όταν πολεμούσε το Γ' Ράιχ. Όλοι όμως ξέρουμε καλά πως χρησιμοποίησαν τη νίκη τους οι Βρετανοί: Πάνω από 50 αντεπαναστικές εκστρατείες από το 1945, συμπεριλαμβανομένης και αυτής κατά της Ιρλανδίας. Στο μεταξύ στους δρόμους του Ωλστερ (visler) το λεγόμενο προσωρινό τμήμα του IRA ασχολείται με ρουτινιάρικες προοδευτικές δραστηριότητες, όπως νονατίζοντας τσ'αντικοινωνικά στοιχεία" (αναγνώριση της ιδίας ορολογίας που χρησιμοποίησαν άνθρωποι όπως ο Κάστρο ή ο Χίτλερ και οι περισσότερες από τις κυβερνήσεις). Στα τελευταία θύματα περιλαμβάνονται ένας 14χρονος για πάριμο και οδήγηση αμαξίου χωρίς άδεια (sic!) και ένας άλλος για κλεψίμο. Και για σας υπάρχει ακόμα ο νόμος για την τάξη που πολεμάτε, χωρίς καν την ενόχληση ενός ποινικού δικαστηρίου. Ο Whitelaw θα πρέπει νάχει εντυπωσιαστεί!

Ο IRA δεν είναι παρά μια διαφορετική αστικοοικονομική δύναμη. Περιπολούν οπλισμένοι στα καθολικά γκέττο, σταματώντας τους

ανθρώπους, ψάχνοντάς τους, ρωτώντας να μάθουν που πάνε, φτιάχνοντας μπλόκα και εκφοβίζοντας τον κόσμο. Σε ανθρώπινη βάση υπάρχει μεγάλη συμπάθεια για τους απεργούς πείνας, αλλά τί γίνεται με τις απαιτήσεις σε πολιτικό επίπεδο που έχουν;

Πριν αποσυρθεί το καθεστώς "αιχμαλώτων πολέμου" ο IRA και τα "νομιμόφωνα" γκρουπ; όπως το UDA και το UVF, παρέλαυνε με στρατιωτικές στολές και φτιάχνοντας ξύλινα όπλα με τα οποία γυμνάζονταν. Να μιλήσουμε για συνείδηση; Πάει πολύ, ε;

Τα αιτήματα των φυλακισμένων για καλύτερες συνθήκες, πρέπει να υποστηριχτούν, όχι όμως σε ξέχωρη βάση, που εφαρμόζεται σε μερικούς μόνο. Ο ΣΕΧΤΑΡΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ, ΟΧΙ ΣΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ. Βέβαια τα μπλοκ Η των φυλακών είναι απαίσιες εκδηλώσεις της καταστολής, πάντως καθόλου χειρότερα από τις περιβόητες στρατιωτικές φυλακές του Κάρραφ (Carragh) στο "ελεύθερο κράτος" ή κάπου αλλού σαν το Wandsworth στην Αγγλία. Είναι ανάγκη να υποστηρίξουμε τους Republicains φυλακισμένους, όμως σαν σκληρά μεταχειριζόμενους, όχι σαν Republicains. Τι θέση παίρνουμε λοιπόν σ' αυτόν τον πόλεμο; Η απάντηση είναι βέβαια: Εκεί που ήμαστε πάντα, ακριβώς εκεί που πρέπει, στους δρόμους, πολεμώντας κάθε εξουσιαστή παιθέλει να μας κυβερνήσει. Πετώντας τούβλα σε μπάτσους και στρατιώτες, ποτέ όμως παίρνοντας διαταγές από μερικές "επαναστατικές δυνάμεις" που το μόνο που θέλουν είναι να γίνουν νέα κυβέρνηση.

Το κεφάλι του ΣΤΑΛΙΝ στους δρόμους της Ουγγαρίας το '56.

Αν ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός φαίνεται να έχει τη μορφή μιας αλυσίδας χρηματοδοτήσεων και μιας αναγκαστικής εξάρτησης από την οικονομική βοήθεια - εκμετάλλευση, ο σοβιετικός, που δεν είναι ανέναντι στον προηγούμενο λιγότερο ανταγωνιστικός, φαίνεται να σχετίζεται με την επέκταση μιας αυτοκρατορίας. Ετσι κι αλλιώς, κι όχι μόνο επειδή θα μπορούσαμε και μεις να αποτελούσαμε ρωσική αποικία, είναι αναγκαίο να εξετάσουμε τους "δεσμούς" (τα δεσμά), που επιβάλλουν οι εξουσιαστές του Κρεμλίνου στους υποτακτικούς, στις "αδελφές χώρες". Δε χωρά αμφιβολία πως οι δυο ιμπεριαλισμοί διαφέρουν σε πολλά σημεία, αλλά δεν είναι σύμπτωση, για παράδειγμα, η αποστολή συμβούλων κάθε είδους απ' τις υπερδυνάμεις, εκεί όπου η θερμοκρασία τους είναι ενοχλητική. Εξάλλου, αντιλαμβανόμενοι τη λογική αυτής της κυριαρχίας, θα μας είναι σχετικά πιο εύκολο να δούμε, σε συνάρτηση πάντα και με άλλους παράγοντες, τα κοινά δεινά του κουβανού, του πολωνού, του βιετναμέζου εργαζόμενου, πέρα από την ιδιότητά τους σαν εργαζόμενων.

Εκινώμε με την παράθεση ορισμένων ιστορικών εκδηλώσεων της Σοβιετικής κυριαρχίας, για να αποφύγουμε τη μυθολογία σχετικά με το ζήτημα. Και πρώτα έχουμε τις προσαρτήσεις περιοχών (όπως η ρουμανική Βεσσαραβία, η οποία το 1941 έγινε σοσιαλιστική σοβιετική δημοκρατία της Μολδαβίας) ή και ολόκληρων χωρών (όπως οι δημοκρατίες της Βαλτικής). Επειτα υπάρχει άλλοτε ήπια και άλλοτε έντονη η απευθείας εκμετάλλευση στα τέλη της δεκαετίας του '40 και στις αρχές της επόμενης, μ' ένα νομικό κάλυμμα, κυρίως στα πλαίσια μίας οργανωμένης καταλήστευσης πρώτων υλών, σαν το πολωνικό κάρβουνο ή το ρουμανικό πετρέλαιο· μάλιστα σήμερα το αέριο του Αφγανιστάν δε βρίσκεται στην ίδια σειρά; Συχνά επίσης, την αποσυναρμολόγηση μιας βιομηχανικής εγκατάστασης ακολουθούσε η μεταφορά και η "αναστήλωσή" της σε ρωσικά εδάφη. Οποτε αυτό ήταν αδύνατο και η εν λόγω βιομηχανία ήταν επικίνδυνα προηγμένη και ανταγωνιστική στις σοβιετικές, μειωνόταν η παραγωγή της ή άλλαζε αποστολή. Στη Ρουμανία λ.χ. η αεροναυτική βιομηχανία της έγινε εργοστάσιο τρακτέρ (...)

Όλα αυτά δεν γινόταν να μη συνοδεύονται από κλασσικές ιμπεριαλιστικές μεθόδους. Στις αρχές της δεκαετίας του '60 ο Χρούτσεφ σχεδίαζε την οικονομική ολοκλήρωση του σοσιαλιστικού στρατοπέδου με την ΚΟΜΕΚΟΝ, που είχε ιδρυθεί το '49. Αυξήθηκαν λοιπόν οι ήδη υπάρχουσες ανισότητες στις ανταλλαγές και επιχειρήθηκε μια τροποποίηση των οικονομικών τους με "ενιαία σχεδιοποίηση" προς την "ολοκλήρωση" και τη διεθνή σοσιαλιστική διαίρεση εργασίας", ανάμεσα στις αναπτυγμένες και υπανάπτυκτες χώρες υπό την αιγίδα της Ε.Σ.Σ.Δ. Εκτός από το ρουμανικό οι υπόλοιποι διευθυντικοί κύκλοι θέλησαν να πάρουν μια θέση στη σχηματιζόμενη ιεραρχία, αλλά το '63 εγκαταλείφθηκε το σχέδιο και η πατρίδα του σοσιαλισμού πείστηκε πως δεν μπορούσε ακόμα να κυριαρχήσει τεχνολογικά στο νέο οικονομικό σύμπλεγμα.

Στο μεταξύ, η "ενεργειακή" κρίση που συνεχίζεται από τις αρχές της δεκαετίας του '70, μεγάλωσε την οικονομική εξάρτηση των φτωχών αδελφών χωρών από την ακόμη φτωχότερη μεγάλη αδελφή. Το σχήμα δεν είναι και τόσο οξύμωρο, αν σκεφτούμε την ωμή, συχνά πρόχειρη και κυνική /βλ. Ουγγαρία 1956) και όχι πάντα αποτελεσματική (βλ. Πολωνία '70, '80.) εγγύηση της Σοβιετικής κυριαρχίας μέσω της μόνης στρατιωτικής παρουσίας και της επιβολής κοινωνικών δομών όμοιων με τον **Made in USSR** γραφειοκρατικό καπιταλισμό.

Ο σοβιετικός επεκτατισμός δρα αξιοσημείωτα πάνω στον πληθυσμό της ΕΣΣΔ (όπως και στους Κύντες άλλωστε, παρόλο που δεν υπάρχει πρόθεση ταύτισης), αποτρέποντας τους από ...επιφοβές αμφωβητήσεις, με το να τους δίνει συμβολικά περισσότερο με την ιμπεριαλιστική εκμετάλλευση. Ωστόσο, αντίθετα από τις Η.Π.Α., οι ρώσοι γραφειοκράτες δεν διακινδυνεύουν αποτυχίες στο εξωτερικό, για να διατηρήσουν την εσωτερική σταθερότητα. Ως γνωστόν, το Αφγανιστάν δεν έφερε χίππυς μπροστά στο Κρεμλίνο...

Εξ άλλου, για να μιλήσουμε και για τους υπόλοιπους δικτάτορες του προλεταριάτου, η τσεχοσλοβάκικη ορθοδοξία, η ανατολικογερμανική και η βουλγαρική πίστη, ο πολωνικός μιλιταρισμός, ο ουγγρικός φιλελευθερισμός, ακόμη και η διπλωματική ρουμανική "αυθάδεια", παρόλες τις ιδιαιτερότητές τους, αποτελούν τα στοιχεία ενός τέλει οργανωμένου και κυριαρχούμενου από την ΕΣΣΔ συνόλου. Οι ανατολικές άρχουσες τάξεις δεν είναι ανίσχυρα πόνια αλλά πραγματικού ατζέντηδες, υπόλογοι αλλά δραστήριοι. Κι ως μην ξεχνάμε ότι ήταν ο φιλελευθερισμός της ομάδας Γκιέρκε που είδε τη γέννηση ενός εργατικού κινήματος και όχι τα νεοσταλινικά νάζια κατά του δορυφορισμού από τον Τσαουσέσκου.

Εξάλλου ο εθνικισμός που είναι διαδεδομένος στις ανατολικές χώρες και που δεν είναι πατριωτισμός, εξηγείται τόσο από τη γειτνίασή τους με μιαν υπερδύναμη όχι ιδιαίτερα αναπτυγμένη "πολιτιστικά" (από τον καιρό μάλιστα που έπρεπε να διατηρήσουν την ταυτότητά τους μετά τον καταλυτικό παγκόσμιο πόλεμο), όσο και από τη συστηματική καταπολέμηση, με τη βοήθεια του Ερυθρού Στρατού κάθε εθνικής ή άλλης ιδιαιτερότητας εκεί όπου έχει ισχύ η βασιλεία του μήπως άδικα αμφιβάλλουν οι πληθυσμοί που τον υφίστανται ότι η λοβωδρόμηση του διαλεκτικού διεθνισμού της ΕΣΣΔ δεν έχει απελευθερωτικές αλλά "εκπολιτιστικές" αρετές; Το ίδιο παρούσες στη λαϊκή μνήμη είναι και οι διαδοχικές αφομοιώσεις του "αμφισβητησιακού" εθνικισμού από τις παλαιο-νεοσταλινικές γραφειοκρατίες.

Κι εμείς; Δεν γίνεται λόγος βέβαια για την επιλογή ενός απ' τους ιμπεριαλισμούς, της ΕΣΣΔ και των ΗΠΑ, ούτε για την τακτική υποστήριξη κάποιου από τους δυο, όταν ο άλλος δρα. Πολύ περισσότερο εντάσσεται σ' αυτήν την ίδια τη λογική της ύπαρξης στρατοπέδων στον κόσμο η συμπόρευση με τον κινέζικο ιμπεριαλισμό, τους διεθνείς "σκοπούς" της δυτικής σοσιαλδημοκρατίας ή ορισμένους αριστεριστικούς πόθους για μια νέα νέα υπερδύναμη. Πιστεύουμε ότι ένα κοινωνικό διεθνές πεδίο, χωρίς κέντρο και περιφέρεια, μπορεί να υπάρξει σαν αντιεξουσιαστικός πόλος που θα επιτρέψει στους εργαζόμενους να ξεπεράσουν τις κρατιστικές μεσολαβήσεις και την επανάσταση στα "συνταγματικά" κεκτημένα, όπως χαρακτηριστικά συμβαίνει στην Ανατολή. Το να θεωρήσουμε, παρόλα αυτά, τους λαούς ηλίθους επειδή δεν αποκηρύσσουν μονομιάς τη μισθωτή σκλαβιά, είναι το ίδιο μάταιο με την απροθυμία να κριτικάρουμε και να καταγγείλουμε τις γελοίες αντιλήψεις περί "εργατικής", "προοδευτικής", ή & "επαναστατικής" καταγωγής των γραφειοκρατικών καθεστώτων, κινούμενου έτσι πάνω στη σκακιέρα των δύο μπλόκ.

ΠΗΓΕΣ: Το περιοδικό **ITZOK** (26 rue Piat 75.020 Paris) που εκδίδεται από ανατολικούς φυγάδες και αναφέρεται σε ζητήματα της Ανατολικής Ευρώπης.

Εκτός από αρκετές εκδόσεις αντιεξουσιαστικού περιεχομένου στην Ουγγαρία, μαθαίνουμε ότι και στην ΕΣΣΔ (Μόσχα) τον Ιούνιο του '82 εμφανίστηκε ένα κείμενο με τον τίτλο "Ο Nestor Makhno και το εβραϊκό ζήτημα". Στο μεταξύ κλείστηκαν για δεύτερη φορά σε ψυχιατρική κλινική μέλη της Μαξο-αντιεξουσιαστικής φράξιας της "Αριστερής Αντιπλευρώσεως" του Λένινγκραντ. Πρόκειται για τους Vladimir Scobov, Vladimir Botissoov, Irina Lopotoukhina καθώς και οάντρα της Tsoukrov.

Για την Πολωνία τέλος περιορισμένες ανιεξουσιαστικές δραστηριότητες της ομάδας **SIGMA** της Βαρσοβίας, αν και οι πληροφορίες, είναι ελάχιστες. Μέλος της αναφέρθηκε σε μια συνέντευξη στην ύπαρξη αναρχικών και αναρχοσυνδικαλιστικών ομάδων της Πολωνίας.

Πιστεύουμε ότι είναι σημαντικό να έχουμε μια συνολική εικόνα από τις δυνάμεις και αδυναμίες της Αναρχικής παρουσίας σε όλο τον κόσμο. Έχουμε διάθεση να συμβάλουμε ΚΑΙ εμείς στη μεταφορά πληροφοριών-γεγονότων κειμένων από άλλες χώρες. Τα κείμενα που ακολουθούν είναι μεταφρασμένα από την

LIBERARIAN WORKERS BULLETIN εφημερίδα που εκδίδεται στην Αυστραλία. Δύο άτομα από αυτή την εφημερίδα ταξίδευσαν για περίπου 6 μήνες σε όλο τον κόσμο με προοπτική να βρεθούν σε επαφή με τους κατά τόπους Αναρχικούς. Η διεύθυνση της εφημερίδας είναι :

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Η Πορτογαλία είναι μια μικρή χώρα με 9.000.000 κατοίκους, στα Ν.Δ της Ευρώπης. Η χώρα ήταν κάτω από στρατιωτικό καθεστώς 48 χρόνια. Στις 25 Απρίλη 1974 ξεσηκώθηκαν νεαροί στρατιώτες εξ αιτίας των μη δημοφιλών πολέμων στην Αγκόλα και την Μοζαμβίκη, δύο αποικιών της Πορτογαλίας στη Ν. Αφρική. Αυτή ήταν η αρχή της επανάστασης στην Πορτογαλία. Την 1η Μάη του 74 η ανταρσία των ένοπλων δημοκρατικών δυνάμεων γενικεύτηκε με τον ξεσηκωμό της πορτογαλικής κοινωνίας ενάντια στα 48 χρόνια καταπίεσης και αυταρχικότητας. Τα πλήθη ξεχύθηκαν στους δρόμους και κατέλαβαν σπίτια, χωράφια και βιομηχανίες.

Στην περίοδο από το 1900-1934 υπήρχε μια ριζοσπαστική αναρχοσυνδικαλιστική κίνηση, κύρια στο εσωτερικό και το νότιο μέρος της χώρας. Η δραστηριότητά της στράφηκε κύρια στην κολλεκτοβοποίηση μεγάλων εκτάσεων καθώς επίσης και στους αγώνες των βιομηχανικών εργατών στις πόλεις. Όμως με την δικτατορία του 1922 κατεστάλη αυτή η ριζοσπαστική κίνηση και με την αυξανόμενη δύναμη του στρατού έσβησε τελείως το 1934. Όλες οι κατακτήσεις της κίνησης των συνδικάτων χάθηκαν και η όποια πολιτική δραστηριότητα έγινε πια αδύνατη. Η πολιτική της κυβέρνησης στην περίοδο της δικτατορίας ήταν να εφαρμόσει αγροτικά σχέδια, με τα οποία δημιουργήθηκαν μεγάλες εκτάσεις γης στα νότια και μικρές ιδιωτικές εκτάσεις στα βόρεια. Όσον αφορά τη βιομηχανία, δεν προωθήθηκε καθόλου γιατί η κυβέρνηση φοβόταν την ανάπτυξη ενός βιομηχανικού προλεταριάτου. Έτσι λοιπόν το 1974, στην αρχή της λαϊκής εξέγερσης, οι πολιτικές κινήσεις ήταν εμβρυακές - αν εξαιρεθούν αυτές των κομμουνιστών, που στην περίοδο της δικτατορίας είχαν μια κάποια δράση.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Οι δραστηριότητες των πολιτικών κομμάτων αυτήν ακριβώς την εποχή λειτούργησε καθοριστικά για τον κόσμο. Όλα τα κόμματα (σοσιαλιστικά, κομμουνιστικά, μαρξιστικά - λενινιστικά κ.ά) άρχισαν τον αγώνα ενάντια στην αυτοδιάθεση. Όλοι φοβήθηκαν τις αυτόνομες ενέργειες των ανθρώπων - πολύ σημαντικές σε αριθμό - και σε λίγο χρόνο ο πολιτικαντισμός άρισε να κερδίζει έδαφος. Τα κόμματα αποδυνάμωσαν τις αυτόνομες δραστηριότητες, επιδεικνύοντας σαν μόνο δρόμο σωτηρίας την κοινοβουλευτική δημοκρατία. Οι πάντες ζήτησαν ήλιο και υπόσχονταν καινούργιους νόμους. Ο κόσμος μόλις βγήκε από το λήθαργο της δικτατορίας, περικυκλώθηκε από το φάντασμα του κοινοβουλίου. Ο λαός πείσθηκε πως ο δρόμος για τη λύση των προβλημάτων του ήταν οι κάλπες και τα κόμματα - όχι ο ίδιος. Μετά απ' όλα αυτά, τα πάντα αποδυναμώθηκαν. Οι αγροτικές κολλεκτίβες άρχισαν να διαλύονται. Οι καταλήψεις σπιτιών άρχισαν να δίνουν νοίκι. Τις βιομηχανίες που είχαν γίνει λαϊκές τις πήραν πίσω οι ιδιοκτήτες τους. Μέσα σε λίγους μόνο μήνες η ριζοσπαστική μαχητικότητα του κόσμου καταπνίγηκε, όλες οι κατακτήσεις χάθηκαν και τα κόμματα δεξιά κι αριστερά απέκτησαν πάλι δύναμη σε βάρος της επαναστατικότητας των ανθρώπων.

ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Σήμερα η χώρα είναι μέλος του ΝΑΤΟ, με κοινοβουλευτική δημοκρατία και ανήκει στην επιρροή της Δύσης. Παρ' όλη τη φαινομενική προσωπική ελευθερία, υπάρχουν ακόμα όλα τα προβλήματα της ανεργίας, της σκληρής ιατρικής περίθαλψης, της κοινωνικής ασφάλισης, της στέγασής των χαμηλών μισθών κ.λπ. Η α-

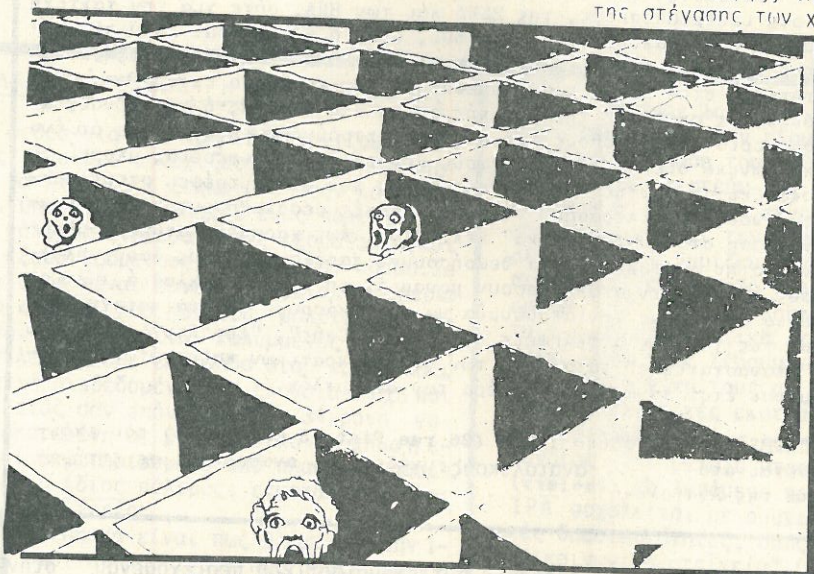
νοήτευση του κόσμου από το κοινοβούλιο είναι φανερό, έστω κι αν υπάρχει η αντιπολίτευση (παρεπιμπτόντως η πληθώρα μαρξιστικών λενινιστικών ομάδων έχει εξαφανιστεί ή έχει απορροφηθεί από το Κομμουνιστικό κόμμα. Όλες οι νίκες στις μεθυστικές μέρες του '74 έχουν χαθεί. Η Πορτογαλία έγινε μια κλασική χώρα της Δύσης. Οι άνθρωποι έχουν στεγανοποιηθεί και όλες οι προοπτικές που το '74 αναφάνηκαν έχουν σβήσει.

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ

Ο στρατός είναι μοιρασμένος σε διαφορετικά από πολιτική άποψη τμήματα, λόγω της επιρροής των πολιτικών κομμάτων. Το εσωτερικό κεφάλαιο παραμένει στη χώρα και δεν διαφεύγει κίνδυνος πια για δικτατορία, όπως στη γειτονική Ισπανία

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΗΜΕΡΑ

Από το 1974 η παρουσία των Αναρχικών είναι υποτονική και εκδηλώνεται κυρίως στη Λισαβόνα. Η Abathalia (που σημαίνει μάχη) είναι μια παλιά αναρχοσυνδικαλιστική ομοσπονδία η οποία ανασυστάθηκε το 1974 αλλά οι στόχοι της κίνησής της έχουν αλλάξει. Οι διάφορες ομάδες ελέγχονταν από τα σοσιαλιστικά και κομμουνιστικά κόμματα και τα περισσότερα από τα μέλη της Abathalia έχουν δει καλά ότι το να δουλεύεις μ' αυτό τον τρόπο είναι μάταιο. Κι αρχίζουν να διαφοροποιούν τους τρόπους παρέμβασής τους. Μέσα στην Abathalia υπάρχουν αναρχικοί όλων των τάσεων. Αυτές οι διαφορετικές τάσεις μέσα στην ομοσπονδία αυτή έχουν και διαφορετική αγωνιστική ιδεολογία. Η αναρχική πάντως παρουσία σήμερα στην Πορτογαλία είναι μια παραδοσιακή περιθωριακή κίνηση. Και ακριβώς εξαιτίας της φύσης της αυτής προσπαθεί να αλλάξει και να λειτουργήσει ανάλογα με τις ανάγκες της νέας πολιτικής κατάστασης στην χώρα.

Ο ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΑ

Ο αναρχισμός στην Ιαπωνία έχει μεγάλη παράδοση. Αναρχικές ομάδες και μεμονωμένα άτομα υπάρχουν στην Ιαπωνία από το 1880. Φτάνοντας στην Ιαπωνία μας περίμεναν άτομα σύντροφος από το Le Libertaire, μια αναρχική ομάδα στο Τόκιο. Τα μέλη του Le Libertaire είχαν οργανώσει ένα ιστορικό συνέδριο με αντιπροσώπους των πέντε κύριων αναρχικών ομάδων που υπάρχουν στο Τόκιο.

1. Le Libertaire = μια ομάδα αναρχικών με διάφορες τάσεις που εκδίδει αναρχική φιλολογία συμμετέχοντας ταυτόχρονα και σε διάφορες καμπάνιες που γίνονται γύρω και μέσα στο Τόκιο.

2. J.B.L = Μια αναρχοκομμουνιστική ομάδα στο Τόκιο που συμμετέχει σε καθημερινούς αγώνες στην πόλη και στα εργοστάσια (ή εργατικούς χώρους).

3. Libero = Μια κολλεκτίβα αναρχικών με διάφορες τάσεις που εκδίδει ένα διεθνές εσπεράντο περιοδικό καθώς και ένα στα γαπωνέζικα.

4. Εργατικό κίνημα = Μια αναρχοσυνδικαλιστική οργάνωση που εδρεύει στο Τόκιο και συμμετέχει στους εργατικούς αγώνες στ Τόκιο και σ' άλλες μεγάλες πόλεις της Ιαπωνίας.

5. Anarcho - Commynist Club = Μια μικρή ομάδα που αποτελείται από παλιούς αναρχικούς αγωνιστές - οι περισσότεροι είναι 70 και 80 χρονών. Συμμετέχουν εδώ και 60 χρόνια σε κάθε αναρχοκομμουνιστική δραστηριότητα στην Ιαπωνία.

Στο συνέδριο με τη βοήθεια ενός μεταφραστή εκθέσαμε τις απόψεις μας για την κατάσταση στην Αυστραλία. Τελικά ικανοποιηθήκαμε πολύ από το συνέδριο και χαρήκαμε ιδιαίτερα για τη μεγάλη συμμετοχή που υπήρχε. Μερικοί ταξίδεψαν και 300 - 400 μίλια για να παρακολουθήσουν το συνέδριο. Στο τέλος του συνεδρίου αποφασίσαμε τι θα τους συναντούσαμε σαν ομάδα λίγο πριν φύγουμε από την Ιαπωνία και έτσι θα μαθαίναμε περισσότερα, για την κατάσταση στο Τόκιο και στην Ιαπωνία. Μετα το Τόκιο πήγαμε στο Κιόρο, μια μεγάλη πόλη με 2.000.000 κατοίκους, νότια του Τόκιο. Εκεί συζητήσαμε με αντιπροσώπους των αναρχικών. Βασικά στο Κιόρο υπάρχουν 2 ομάδες:

1. Libero: Μια ομάδα αναρχικών, με διάφορες τάσεις, που εκδίδουν το περιοδικό Libero και συμμετέχουν σε τοπικούς αγώνες.

2. J.B.L = Μαύρη σημαία. Μια αναρχοκομμουνιστική ομάδα που έχει σχέση με την ομώνυμη του Τόκιο. Συμμετέχουν στους αγώνες στα Πανεπιστήμια και στις πόλη.

Στην Osaka, μια βιομηχανική πόλη με 3.000.000 ανθρώπους, συναντήσαμε τους αντιπροσώπους δύο ξεχωριστών ομάδων:

1. Namaru = Μια αντιεξουσιαστική αριστερή ακτιβιστική ομάδα που συμμετέχει σε απεργίες και διαδηλώσεις. Παρόλο που η ομάδα αυτή έχει

δους αγώνα και έχει παρόμοιους σκοπούς με τους αναρχικούς, δε θέλει να ονομάζεται αναρχική γιατί πιστεύει ότι οι αναρχικοί στην Ιαπωνία έχουν αποτύχει στην αλλαγή της κοινωνίας και ότι πολλοί απ' αυτούς ζούνε στο παρελθόν και δεν μπορούν να ξεφύγουν από την απομόνωσή τους.

2. **Libero Internacional.** = Είναι μια μικρή αναρχική κολλεκτίβα στην Osaka. Τα τελευταία χρόνια έχει εκδώσει μια σειρά αγγλικών τευχών πάνω στον αναρχισμό στα γιαπωνέζικα.

Στη συνέχεια ήρθαμε σε επαφή με τους αναρχικούς στη Χιροσίμα. Η ομάδα των αναρχικών της Χιροσίμα αποτελείται κυρίως από αναρχοκομμουνιστές και αγρότες που συμμετέχουν σε καθημερινούς αγώνες στη Χιροσίμα. Υπάρχουν κι άλλες μικρότερες ομάδες καθώς και μεμονωμένοι ακτιβιστές, για τους οποίους ακούσαμε χωρίς δυστυχώς και να μπορούμε να τους δούμε. Μάθαμε επίσης και για μια αναρχική κομμούνα στη δυτική αιτή, χωρίς όμως να μπορέσουμε να πάμε εκεί λόγω κακοκαιρίας. Ο επόμενός μας σταθμός ήταν στο Mt. Fugi. Πήγαμε εκεί όχι για να δούμε τα αξιοθέατα αλλά για να δούμε την Cira Nippon, μια γιαπωνέζικη αναρχική βιβλιοθήκη. Υπεύθυνος εκεί είναι παλιός αναρχικός αγωνιστής. Η βιβλιοθήκη αυτή αποτελείται από αναρχικά βιβλία και τεύχη που καλύπτουν μια εκατονταετία. Υπάρχουν πολλά κλασσικά αναρχικά βιβλία καθώς και μοντέρνα. Δυστυχώς η βιβλιοθήκη δεν είναι όσο πρέπει γνωστή και λίγοι άνθρωποι τη χρησιμοποιούν. Στην Ιαπωνία έχει μεγάλη σημασία το να είναι μια βιβλιοθήκη σ' ένα μέρος γνωστό στους περισσότερους γιαπωνέζους και το να βρίσκεται σε μια απόσταση προσιτή.

Η τελευταία μας συνάντηση είτανε στο Τόκιο με συντρόφους που είχαμε βρεθεί στο συνέδριο. Σ' αυτήν την συνάντηση μάθαμε περισσότερα για τους γιαπωνέζους συντρόφους και ενισχύσαμε την αρχική μας άποψη.

ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Η Φινλανδία είναι μια Σκανδιναβική χώρα η οποία συνορεύει με τη Ρωσία. Εκτός από λίγα απομονωμένα άτομα οι αναρχικοί είναι σχεδόν ανύπαρκτοι μέχρι το 1979. Παρ' όλες τις κινήσεις των φοιτητών και τις εξεγέρσεις σ' όλες τις ευρωπαϊκές χώρες στα τέλη της δεκαετίας του '60, η φινλανδική κοινωνία έμεινε σχεδόν άθικτη. Κανένα ανάλογο γεγονός δεν παρουσιάστηκε στη χώρα. Μέχρι και πριν από πέντε χρόνια η Φινλανδία ήταν μια αμετάβλητη κοινωνία με λίγα ή ανύπαρχτα εναλλακτικού τύπου κινήματα. Ο τρόπος διακυβέρνησής της είναι κατά βάση επηρεασμένος από τη Ρωσία, λόγω της γειτνιάσής της μ' αυτήν. Στη βουλή υπάρχουν πάντα πολλοί σταλινικοί που επηρεάζουν την πολιτική κατάσταση, αν και δεν είχαν ποτέ στα χέρια τους την εξουσία. Πριν από πέντε χρόνια ένα εναλλακτικό κίνημα ξεπήδησε μέσα από την φινλανδική νεολαία. Τα σύμβολα και τα γνωρίσματα της αγγλικής πανκικής κουλτούρας απομειώθηκαν από ένα μέρος της νεολαίας της χώρας, αντιδρώντας στη στειρότητα και την πλήξη του φινλανδικού τρόπου ζωής. Ενώ όμως η πανκική κουλτούρα έχει εμφανιστεί και σβήσει σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες, στη Φινλανδία φαίνεται να έχει πολλούς οπαδούς. Μέσα λοιπόν απ' αυτές τις διαδικασίες εμφανίζεται ο μοντέρνος φινλανδικός αναρχισμός. Μέχρι το 79 στη Φινλανδία υπήρχαν δύο μόνο αναρχικά βιβλία, και τα δύο του Κροπότκιν. Τα γενικά αντιεξουσιαστικά στοιχεία της φινλανδικής πανκικής κουλτούρας, τα δύο αυτά βιβλία και τα λιγοστά άρθρα πάνω στον αναρχισμό που εμφανίστηκαν στο φινλανδικό τύπο, ήταν μια μικρή παρουσία σε σχέση με τον αναρχισμό που εδραιώθηκε στο Ελσίνκι το 1979. Από τότε πολλά στοιχεία αναρχισμού έχουν ενσωματωθεί στην τοπική εναλλακτική κουλτούρα (αν και η κατανόησή τους δεν ήταν πλατειά). Η πανκική κουλτούρα στη Φινλανδία είναι ενάντια στη βία και ενάντια στην εξουσία. Η νεολαία τη θεωρεί κυρίως σαν ένα μέσο για την ανατροπή του παγιωμένου τρόπου ζωής. Τα χρόνια 1980, 1981 αυτή η αναρχική παρουσία κρατιέται ζωντανή από ένα μικρό πυρήνα ατόμων που εκδίδει σε τακτά χρονικά διαστήματα στη φινλανδική γλώσσα το αναρχικό περιοδικό MUSTA TULLI (μαύρος άνεμος). Κυκλοφορεί σε 1000 - 1500 τεύχη που εξαπλούνται

σε 2 - 3 εβδομάδες, μια και το περιοδικό είναι τώρα το μοναδικό και ίσως το καλύτερο εναλλακτικό περιοδικό της νεολαίας. Αυτό τον καιρό οι αναρχικοί ακτιβιστές θα συνεχίσουν να κεντράρουν τις ενέργειές τους γύρω από ένα περιοδικό που θα εκδίδεται ωρισμένη ημερομηνία. Νοιώθουν ότι είναι το καλύτερο, στη κατάσταση που διαγράφεται σήμερα, που μπορεί να γίνει. Πιστεύουν πως μ' αυτό θα συμβάλλουν στην κατανόηση της αναρχικής ιδεολογίας και στην προώθηση της συνειδητότητάς της - πέρα από τα σύμβολα - στην ουσία. Προς το παρόν έχουν ανάγκη να επεκταθούν σε επαφές, γιατί εξαιτίας της φτώχειας του δουλειάς σε έντυπα είναι κάπως απομονωμένοι. Έντυπα και επαφές θάταν γι αυτούς πολύ σημαντικά, αφού έχουν μεγάλες μεταφραστικές δυνατότητες. Οι περισσότερες επαφές θα τους βοηθήσουν στη πληρέστερη θεωρητική κάλυψη των εντύπων τους, έτσι που να καταλάβουν οι άνθρωποι εκεί ότι ο αναρχισμός είναι μια ιδέα παγκόσμια. Αυτή η ιδιαίτερη κατάσταση στη Φινλανδία μπορεί να εξελιχθεί αξιολογικά με μια μικρή διεθνή συμπαράσταση.

Ο ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΙΝΔΙΑ 1945-1949

Οι αναρχικές ιδέες βρήκαν σίγουρα μεγαλύτερη απήχηση στον ευρωπαϊκό χώρο. Για τον αναρχισμό όμως στο λεγόμενο τρίτο κόσμο έχουν γραφτεί λίγα ή σχεδόν τίποτα. Παραθέτουμε στοιχεία τα οποία ανακάλυψαν δύο μέλη της εφημερίδας μας από ένα ταξίδι στην Ινδία, όπου βρήκανε στοιχεία αναρχικής δραστηριότητας μόνο κατά την περίοδο 1945-49. Δυστυχώς δεν μπόρεσαν να βρουν κανένα από το κίνημα της εποχής εκείνης, αλλά ούτε και καμιά ομάδα Αναρχικών. Αυτό βέβαια δε σημαίνει ότι δεν υπάρχει κανένας από τους παλιούς ή ότι δεν υπάρχουν αναρχικοί στην Ινδία. Αλλά εμείς δεν μπορούσαμε να έρθουμε σε επαφή μαζί τους. Ελπίζουμε ότι κάνοντας κι άλλες προσπάθειες θα μάθουμε περισσότερα για τον αναρχισμό στην Ινδία. Σαν ομάδα θα προσπαθήσουμε να έρθουμε σε επαφή με τους αναρχικούς στην Ινδία. Τις λίγες πληροφορίες που μπορούσαμε να βρούμε στην προσπάθειά μας να ανακαλύψουμε τους αναρχικούς Ινδούς της περιόδου 45-49 τις βρήκαμε στις δημόσιες βιβλιοθήκες της Ινδίας. Τα στοιχεία αυτά εί-

ναι: Οτι το κίνημα αναπτύχθηκε βασικά στην Βομβάη. Οτι η ομάδα είχε αρκετά μέλη και χρήματα για να διατηρεί ένα βιβλιοπωλείο που ήταν συγχρόνως και τόπος συνάντησης. Λειτουργήσε τα χρόνια 1946-49 στη Βομβάη και λεγόταν "Το ελευθεριακό βιβλιοπωλείο". Οτι η ομάδα είχε οικονομική ευχέρεια για να μπορεί να εκδίδει αναρχικά βιβλία και να τα διανέμει σ' όλη την Ινδία. Οι πληροφορίες που αναφέρθηκαν παραπάνω πάρθηκαν μέσα από τα βιβλία αυτά.

Μπασκίνας πυροβολεί και τραυματίζει νεαρό 17 ετών στις 12 Μαΐου. Τον πυροβολεί ενώ είναι ακινητοποιημένος και πεσμένος στο χώμα.

Στις 13 του Μάη σε ΡΟΚ συναυλία στο Παναθηναϊκό στάδιο οι μπάτσοι συγκρούονται με άτομα που δεν τους επιτρέπανε να μούν μέσα στο Γήπεδο. Οι μπάτσοι κάνουν χρήση των όπλων τους και συλαμβάνονται 40 άτομα. Μεταξύ των άλλων κατηγοριών είναι και: Παράνομη οπλοφορία, Επικίνδυνες σωματικές βλάβες σε βάρος Αστυνομικών. Και που να ψηφίστει και ο "νέος" νόμος?

Στις 21 του Δεκέμβρη έγινε συγκέντρωση και πορεία 300 περίπου Αναρχικών ενάντια στην Ηρωίνη και την Αστυνομία που είναι αναμενόμενη στην διακίνηση της. Οι διαδηλωτές έσπασαν βιτρίνες και καταστήματα. Συνελήφθησαν από τα ΜΕΑ περίπου 30 άτομα για να οδηγηθούν στον εισαγγελέα 10. Η γνώστη προβοκατόρική εφημερίδα τα ΝΕΑ έγραφε την άλλη μέρα (μεταξύ των άλλων) οτι στην πορεία συμμετείχε και ο Ρ.ΠΟΛΕ με τρόπο τέτοιο που προφάνως υπαινίσσετο οτι και τους παρακινούσε.

LIBERTARIAN WORKERS

P.O. BOX 20 PARKVILLE 3052

MELBOURNE VICTORIA

AUSTRALIA

A BATALHIA

Apartado 5085

1702 Lisboa Codey

PORTUGAL

Musti Tuuli

Box 151

00141 Helsinki 14

Finland

LIBERO INTERNATIONAL

c/o Cira-Nippon SIC

C.P.O. Box 1065

Kobe 650-91 JAPAN

Anarkistiryhmä

c/o Terttu Pesonen

Neljas Linga 14 D 83

00530 Helsinki 53

Finland

Propaganda

Ida Aalbergintie 1, D 1

00400 Helsinki

Finland

ΙΤΑΛΙΑ

ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΤΩΝ - ΜΑΓΙΣΩΝ

Μπάτσος των Ιταλικών τρομοκρατικών δυνάμεων καταστολής

"ΝΤΙΓΚΟΣ" Οι Τρομοκρατικές ομάδες της Ιταλίας σε δράση

ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΤΩΝ (ΑΥΤΟΝΟΜΩΝ) ΜΑΓΙΣΩΝ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ

Το πρωινό της 7 Απριλίου, ύστερα από μια μεγάλη αστυνομική επιχείρηση οργανωμένη από την DIGOS (ειδικά σώματα για την καταστολή των τρομοκρατών), συλλήφθηκαν όλα τα γνωστά πρόσωπα της Εργατικής Αυτονομίας στην Ιταλία. Τέσσερα χρόνια αργότερα άρχισε στη Ρώμη η δίκη του Negri και των 70 συντρόφων του της εργατικής αυτονομίας.

Μιλώντας για το παρελθόν ο νεοαπολογητής της αυτονομίας Toni Negri είχε πει: Είναι φανερό ότι δεν έχουμε τίποτα να κάνουμε με τον terrorismo. Και είναι επίσης φανερό ότι υπήρξαμε ανατρεπτικοί. Ανάμεσα σ' αυτά τα δυο παίζεται η δίκη μας. Τα 70 άτομα που δικάζονται μαζί του στη χώρα όπου "το κομμουνιστικό κόμμα δεν ξέρει να προτείνει παρά την μίζερη ουτοπία του ιστορικού συμβιβασμού και την πραγματικότητα του ολοκληρωτισμού κρυμμένη κάτω απ' το καθεστώς της εθνικής ενότητας" (περιοδικό *Metropoli*, είναι ένα μικρό μέρος των 5.242 πολιτικών φυλακισμένων και των 20.000 κατηγορούμενων για ύποπτη πολιτική δράση. Αν μας ενδιαφέρει η αφομοίωση ή η εξόντωσή τους απ' το Ιταλικό κράτος αυτό συμβαίνει γιατί το κίνημά τους αποπειράθηκε να συνεχίσει τη περίοδο 68-69 είτε φανερά (1971 *Potere Operaia* με την προτροπή του Toni Negri, *Oreste Scalzone*, *Franco Piperno*, *Gianfranco Pace*, 1973 - *Autonomia Operaia*) είτε με έμμελη δράση (αρχικά οι "Ερυθρές και μετέπειτα κρατικές ταξιαρχίες).

Τα παρεπόμενα λοιπόν αυτής της δίκης των 71, που άρχισε πέρυσι τον Ιούνιο, διακόπηκε και ξανάρχισε φέτος τον Φεβρουάριο, ίσως είναι σπουδαιότερα από την ίδια, καθώς δείχνουν την ίδια την αμυντική λογική του κράτους, απέναντι στους ηττοπαθείς ιδεολόγους ή τους άτυχους επαναστάτες.

Ετσι η αντικατάσταση των 40 εισαγγελέων με άλλους... καταλληλότερους, συνοδεύει την αλλαγή στο κατηγορητήριο του σταλινικού δικαστή *Calogero* από "τη σύστασή στη διάρκεια των δέκα τελευταίων ετών, μιας πολιτικής οργάνωσης" που λειτουργούσε στα επίπεδα που γράψαμε πιο πάνω, σε "επιχειρησιακές επαφές με τις Ε.Τ." και "στην σύσταση

πολλών ένοπλων ομάδων για την ένοπλη εξέγερση εναντίων των αρχών του κράτους". Ανάμεσα στις 50.000 σελίδες της δικογραφίας υπάρχουν και πολλές γελοιοότητες όπως για τον εκ γενετής τυφλό κατηγορούμενο *Giovanni Caloria*, τον οποίο θεωρούν πλασταγράφο της ομάδας.

Ο φιλόδοξος *Calogero* διατυπώνει τη θεωρία του στην έκθεση που ετοίμασε ως εξής: Δεν είναι δυνατό να παραβλέψουμε την υπόθεση πως άνθρωποι των ικανοτήτων και της αντοχής ενός Negri, ενός *Piperno*, ενός *Scalzone*, είχαν αρχίσει να μιλούν για ένοπλη εξέγερση τουλάχιστον από το 1971 και, χωρίς να εγκαταλείψουν τη σφαίρα της πολιτικής δραστηριότητας, αρκούσαν να παίζουν για δέκα σχεδόν χρόνια με τέτοιες πολιτικές εκφράσεις χωρίς να τις συνοδεύουν μ' αυτήν την ελάχιστη συγκεκριμένη πολιτική πραγματοποίηση, η οποία αποτελεί και το ερευνημένο έγκλημα". Τι εξαίσιο παράδειγμα ποινικοποίησης! "Επιπλέον η έλλειψη σαφών υλικών αποδείξεων, αποδεικνύει την ιδιοσυμία του Negri και τον βαρύνει".

Παράλληλα προχωρεί η δικαστική οργάνωση στην Ευρώπη. Οι περιπέτειες των δικηγόρων της R.A.F. βρίσκουν την συνέχειά τους στα ποινικά μέτρα κατά των δικαστών της "Magistratura Democratica", που δεν εγγυόνταν με ασφάλεια το συνταγματικό δίκαιο και ιδιαίτερα τις ενοχοποιητικές τάσεις του

ή στην επέκταση και ενίσχυση του φασιστικού κώδικα *Rocco* με το νόμο *Real* του 75' ή με την συμφωνία της 29ης Ιουνίου 1977 των Ιταλικών κομμάτων (με πρώτο το σταλινικό), κατά την οποία ο νόμος είχε ισχύ και για κάθε πρόσωπο "που θα μπορούσε να αναζητήσει κρησφύγετο χωρίς δικαστική άδεια". Το 1979 εκτός από τους 71

συνελήφθη και η ιδέα της "Ευρωπαϊκής επιτροπής κατά της τρομοκρατίας", που εφαρμόστηκε αμέσως, μαζί με το άρθρο 4 του νόμου *Gossiga*, στην Ιταλία, σύμφωνα με τον οποίο μειώνονταν οι ποινές όσων συνεργάζονταν (για το καλό της κοινωνίας!) με την αστυνομία και τους δικαστές.

Βλέπουμε τώρα πόσο επικίνδυνος γίνεται ένας μηχανισμός καταστολής που μεγαλώνει υπέρμετρα και εξαρτά την αυτονομία του από τους θεσμούς, συνδεδεμένος απευθείας με το κράτος. Αντίστοιχα είναι προφανές πόσο εύθραυστος είναι οι δημοκρατίες της δύσης, ιδιαίτερα αν σκεφτούμε την αντιστρεψιμότητα των όρων κυριαρχίας των τάξεων όσο θα επιβάλλουν παντού την παρουσία τους, μέχρι την επαναστατική ή αντεπαναστατική κατάργησή τους.

Γύρω λοιπόν απ' αυτήν τη δίκη των 71 για την άμεση αποφυλάκιση των 5.242 "πολιτικών" κρατούμενων γίνονται παρά την φοβερή κρατική τρομοκρατία συνεχείς διαδηλώσεις σ' όλες τις πόλεις της Ιταλίας. Επίσης έχει αρχίσει η δίκη *Scalzone* (πολιτικού φινάδα στη Γαλλία) για την έκδοσή του στην Ιταλία. Ο *Scalzone* υπήρξε από τους πρωτεργάτες των *Autonomia Operaia*.

Τον κατηγορούν για δημιουργία ένοπλης ομάδας, συμμετοχή στις Ερυθρές Ταξιαρχίες, προπαγάνδα, εγκληματικές ενέργειες, κ.ά.

Μετάφραση από το *Agora* (Αναρχικό περιοδικό που βγαίνει στην Τουλούζ της Γαλλίας).

AGORA
B.P 1214
31037 TOULOUSE CEDEX FRANCE

Γράμμα από τις φυλακές Κορυδαλλού

Βρισκόμαστε σήμερα στις μέρες 'Απεργίας Πείνας και την συνεχίζουμε ζητώντας την αποφυλάκιση μας. 'Η απεργία Πείνας άρχισε άμεσα μόλις φυλακιστήκαμε μετά από μία δίκη με το νόμο 4.000. Στη δίκη μας δεν δεχτήκαμε δικηγόρους, υποστηρίξαμε ότι είμαστε 'Αναρχικοί, ότι δεν αναγνωρίζουμε τους νόμους του κράτους, το όποιο όταν μιλάει για ελευθερία έννοει την ελευθερία του να είναι κάποιος πιστός υπηρέτης του. Το ότι δεν είμαστε υπηρέτες του κράτους αυτό συνεπάγεται τους διωγμούς μας. Το να μας δικάσουν με το νόμο 4.000 ενώ είχε προαναγγελθεί ότι αυτός ο νόμος θα καταργηθεί δείχνει, το ότι ήταν προαποφασισμένοι να μας δικάσουν. Το ότι οι περισσότεροι από τους μάρτυρες στη δίκη μας ήταν παρόντες σε φάσεις της κακοποίησης μας στο 2ο 'Αστυνομικό τμήμα και στην ασφάλεια πειραιά δείχνει το μέγεθος της σκευωρίας που στήθηκε και η όποια δεν είναι η πρώτη σε βάρος μας.

Τό 'Υπουργείο έχει καταθέσει στη βουλή μία βδομάδα μετά την δίκη μας, νομοσχέδιο με το όποιο καταργείται ο νόμος 774 και ο νόμος 4.000 νόμοι που απέτελεσαν για μία μεγάλη περίοδο των μπαμπούλα που κοινούσε την κρατική καταστολή πάνω μας χωρίς όμως αυτό να την εμποδίσει να πραγματώνεται με διάφορους άλλους τρόπους και νόμους όπως ο 495 που έστειλε πολλούς από έμάς στις φυλακές και στην πραγματικότητα ήταν αυτό ο νόμος που πάνω του έσκαρνώθηκε η κρατική καταστολή.

Νομικιστικά όμως γιατί στην πραγματικότητα η βία του κράτους υλοποιείται μέσα στις φυλακές στα δικαστήρια στα ψυχιατρεία και στα αστυνομικά τμήματα.

"Όταν λοιπόν οι έμπειρες μας μάς επιτρέπουν να μην βλέπουμε την νομικιστική βιτρίνα σαν πραγματικότητα, δεν μπορούμε να ζητάμε κατάργηση νόμων αλλά κατάργηση της καταστολής και βίας που άσκειται πάνω μας, με τις φυλακίσεις, τα βασανιστήρια τους ξυλοδαρμούς.

Είμαστε χωρίς κανένα λόγο φυλακισμένοι.

Δικαστήκαμε μόνο και μόνο επειδή δεν δεχτήκαμε να γελοιοποιηθούμε στο δικαστήριο και να δηλώσουμε ύποταξη στο κράτος.

Κάνουμε αυτή την απεργία πείνας και ζητάμε την άμεση αποφυλάκιση μας και να σταματήσουν οι διωγμοί και οι σκευωρίες που στήνονται σε βάρος μας σε μόνιμη βάση.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΟΙΡΑΣ και ΦΩΤΗΣ ΔΑΝΑΤΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ ΠΕΙΝΑΣ Κ. ΜΟΙΡΑ - Φ. ΔΑΝΑΤΟ. ΔΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟ Γ. ΛΟΓΓΟΒΙΤΗ.

ΟΜΑΔΑ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ**

Αθήνα, 16 Μαΐου 1983

Το Συμβούλιο Χαρίτων γνωμοδότησε να δοθεί χάρη στους τρεις κρατούμενους Κ. Μοίρα, Φ. Δανάτο και Γ. Λογγοβίτη που έχουν καταδικαστεί με τον υπό κατάργηση νόμο 4.000/59.

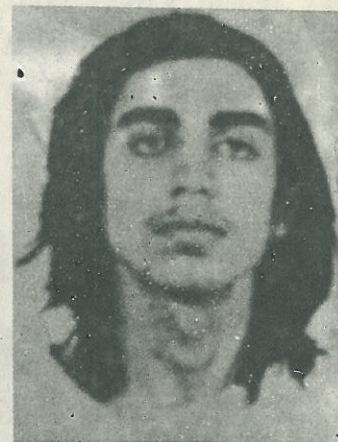
Ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Γ.-Α. Μαγκάκης συμφώνησε με την πρόταση αυτή και ήδη αποστέλλεται η διογραφία στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, σύμφωνα με το άρθρο 47 του Συντάγματος.

Ο Δ/ντής του Γραφείου Τύπου

Γ. Μέρμηγκας

Μετά από 58 μέρες Απεργία πείνας μέσα στις Φυλακές των Κ.Μοίρα και Φ.Δανάτο και ενώ πλησίαζαν τα όρια του θανάτου τους η Κυβέρνηση της Εναλλαγής ανέθεσε στο Συμβούλιο Χαρίτων να τους δώσει "χάρη" με πρόσχημα ότι ο νόμος είναι υπό κατάργηση.

Την ίδια μέρα που συνεδρίαζε το Συμβούλιο ο Μαγκάκης, αιφνιδιαστικά κατατέθει στη Βουλή προς έγκρησι το νέο νομοσχέδιο. Του οποίου τα όρια φτάνουν να ποινικοποιούν ακόμη και τις διαφωνίες που είναι ανεπιθυμητές.

Οι τελευταίες συγκεντρώσεις που πραγματοποιήθηκαν στο κέντρο των Αθηνών από συντρόφους αναρχικούς δείχνουν ξεκάθαρα σ' αυτούς που πήραν τις πρωτοβουλίες και σ' όλους εκείνους τους συντρόφους που σίγουρα δεν πήγαν "σπίτια τους" πως προτιμότερο είναι αυτό τον καιρό να ακολουθηθούν διαδικασίες που να προετοιμάζουν τις προϋποθέσεις για μαζικές ριζοσπαστικές απαιτήσεις, από το να γελοιοποιούνται στην προσπάθειά τους να δείξουν την αντίθεσή τους σ' ένα σύνολο πραγμάτων. Να πηγαίνεις πορεία από το πεζοδρόμιο της Σταδίου, από τη μια λωρίδα και νάχεις προκλητικότητα; Να σ' αγγίζει ο Γεωργακάκης και τα παιδιά του; Υπερβαίνει ακόμη και τα όρια της εξαθλίωσης... Να συλλαμβάνεσαι σε πορεία και να κάνεις το παγώνι, ότι ήσουν περαστικός, ή ότι δεν ξέρεις τίποτα ούτε έχεις καμιά σχέση μ' "όλα αυτά". Είναι χυδαίο να κυκλοφορούν αφίσσες και προκηρύξεις που να καλούν σε συγκεντρωση-πορεία για το Α ή Β θέμα και να υπογράφονται "Αναρχικές Ομάδες Αθηνών", τη στιγμή που τα άτομα που παίρνουν τέτοιες πρωτοβουλίες δεν εί-

ναι πάνω από 5 - 10. Στην καλύτερη περίπτωση ξεγελούν τον εαυτό τους. Να πηγαίνεις σε συγκεντρωση των "Αναρχικών Ομάδων Αθηνών" και να πιστοποιείς μια γενική χαμάρα που συνοδεύεται από άγνωστους διπλανούς. Βάζει σε κνέφεις. Και ας θυμηθούν οι συντρόφοι που παίρνουν τέτοιες πρωτοβουλίες αλλά και οι "άλλοι που ακολουθούν" - που κυρίως είναι νέοι από άποψη ηλικίας - πως η εξέγερση δεν βρίσκεται τον εαυτό της μόνο στα πεζοδρόμια. Πιστεύουμε πως είναι αποτελεσματικότερο για τις επιθυμίες μας αυτόν το καιρό να ακολουθηθούν διαδικασίες ομαδοποίησης σε επίπεδο καθημερινής ζωής και ας αργήσουμε να κατέβουμε σε διαδήλωση-πορεία. Αλλά να ξέρουμε και να ξέρουν και τα μαγκάκια της καταστολής πως όταν κατεβούμε σε διαδήλωση για αυτό που θέλουμε, θα είμαστε αποφασισμένοι να το κάνουμε. Και ξέρουμε πολύ καλά πως θα μεταχειριστούμε τη βία που μας επιβάλλουν από μικρά παιδιά.

...Πίσω έχει η αχλάδα την ουρά της.

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΕΛΕΓΧΕΙ ΤΗ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ
ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ-ΧΑΦΙΕΔΕΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΙ
ΟΙ ΥΠΟΛΟΙΠΟΙ ΔΙΩΚΟΝΤΑΙ Ή ΕΞΟΛΟΘΡΕΥΟΝΤΑΙ

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΣΚΟΤΩΝΕΙ ΜΕ ΗΡΩΙΝΗ

Η ΣΧΕΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ
Ο ΤΥΠΟΣ ΣΥΝΕΡΓΕΙ
Η ΑΓΝΟΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΓΝΩΜΗΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΗΘΙΚΟΣ ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ
Η ΗΡΩΙΝΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΠΛΟ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΓΝΟΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΨΕΜΑ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΗΡΩΙΝΗ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ